

2024/3015

12.12.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/3015

af 27. november 2024

om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som det anerkendes i præamblen til 2014-protokollen til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 29 om tvangsarbejde (ILO-konvention nr. 29), udgør tvangsarbejde en alvorlig krænkelse af menneskelig værdighed og grundlæggende menneskerettigheder, bidrager til at videreføre fattigdom og hindrer virkeliggørelsen af et anstændigt arbejde til alle. ILO erklærede afskaffelse af alle former for tvangsarbejde eller pligtmæssigt arbejde som et princip vedrørende grundlæggende rettigheder. ILO klassificerer ILO-konvention nr. 29, herunder den supplerende 2014-protokol til konvention nr. 29 og ILO-konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde (ILO-konvention nr. 105) som grundlæggende ILO-konventioner og udsteder henstillinger for at forebygge, udrydde og afhjælpe tvangsarbejde såsom henstilling nr. 203 om tvangsarbejde (supplerende foranstaltninger). ILO har udviklet adskillige indikatorer, der bruges til at identificere og rapportere tilfælde af tvangsarbejde såsom trusler og reelle fysiske og seksuelle skader, udnyttelse af sårbarhed, udnyttelse af arbejds- og levevilkår og umådeholdent overarbejde, vildledning, indskrænkelse af bevægelsesfrihed eller indespærring på arbejdspladsen eller et begrænset område, isolation, gældsslaveri, tilbageholdelse af løn eller overdreven lønnedsættelse, tilbageholdelse af pas og identitetsdokumenter eller trussel om anmeldelse til myndighederne, når arbejdstageren har en irregulær immigrationsstatus. Tvangsarbejde er meget ofte forbundet med fattigdom og forskelsbehandling. Manipulation af kredit og gæld, foretaget enten af arbejdsgivere eller af rekrutteringsagenter, er stadig en nøgelfaktor med hensyn til at låse sårbare arbejdstagere fast i situationer med tvangsarbejde. Ifølge ILO's tilsynsorganer udgør fængselsarbejde, herunder hvor det udføres for private virksomheder, ikke i sig selv tvangsarbejde, forudsat at det sker på frivillig basis, er til gavn for fangen og er sammenligneligt med vilkårene i et frit ansættelsesforhold. Samfundstjeneste som en alternativ strafferetlig sanktion til fængsling bør altid være i den offentlige interesse og bør under ingen omstændigheder misbruges af stater som et middel til at nedværdige den domfældte person eller fratage denne person sin værdighed. I tilfælde, hvor arbejde eller tjenesteydelser pålægges ved at udnytte arbejdstagerens sårbarhed under trussel om straf, behøver denne trussel ikke at tage form af en strafferetlig sanktion, men kan tage form af tab af rettigheder eller fordele.
- (2) Brugen af tvangsarbejde er udbredt i verden. Det anslås, at 27,6 millioner mennesker var i situationer med tvangsarbejde i 2021. Sårbare og marginaliserede grupper i samfundet er særligt udsatte for at blive presset til at udføre tvangsarbejde. Sådanne grupper omfatter kvinder, børn, etniske minoriteter, personer med handicap, lavere kaster, oprindelige folk og stammefolk og migranter, især papirløse migranter, der har en sårbar status og arbejder i den uformelle økonomi. Selv når tvangsarbejde ikke er pålagt af staten, er det ofte en følge af et fravær af eller mangel på god forvaltning for så vidt angår visse erhvervsdrivende og et udtryk for en stats manglende håndhævelse af sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder, især for sårbare og marginaliserede grupper. Tvangsarbejde kan også forekomme som et resultat af myndighedernes stiltiende samtykke. 86 % af alle tilfælde af tvangsarbejde forekommer

⁽¹⁾ EUT C 140 af 21.4.2023, s. 75.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.11.2024.

i den private sektor, især gennem tvungen udnyttelse af 17,3 millioner menneskers arbejdskraft. De erhvervsdrivendes forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, bør være forudsigelige og klare for at sikre fuld og effektiv overholdelse og bidrage til at bringe tvangsarbejde til ophør.

- (3) Udryddelse af tvangsarbejde i alle dets former, herunder statspålagt tvangsarbejde, er en prioritet for Unionen. Respekt for den menneskelige værdighed og menneskerettighedernes universalitet og udelelighed er fast forankret i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). For at nå verdensmål 8.7 i De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling bør Unionen opretholde og fremme sine værdier og bidrage til beskyttelsen af menneskerettigheder, navnlig barnets rettigheder. Artikel 5 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») forbyder udtrykkeligt slaveri, trældom, tvangs- eller pligtarbejde og menneskehandel, og artikel 4 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder bestemmer, at ingen må pålægges at udføre tvangs- eller pligtarbejde. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har gentagne gange fortolket artikel 4 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder således, at medlemsstaterne er forpligtet til at straffe og effektivt retsforfølge enhver handling, der opretholder en person i de situationer, fastlagt i nævnte artikel. Retten til effektive retsmidler i tilfælde af krænkelser af de grundlæggende rettigheder er en menneskeret og et grundlæggende element i processen for effektiv retsforfølgning af forbrydelser. Gældende EU-ret, De Forenede Nationers vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, Europarådets henstilling om menneskerettigheder og erhvervslivet og Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) retningslinjer såsom retningslinjerne for multinationale virksomheder om ansvarlig virksomhedsadfærd bekræfter, at ofre har ret til effektive retsmidler i forbindelse med erhvervsrelaterede menneskerettighedskrænkelser, herunder tvangsarbejde.
- (4) Alle medlemsstater har ratificeret de grundlæggende ILO-konventioner på området tvangsarbejde, nemlig ILO-konvention nr. 29 og ILO-konvention nr. 105, og ILO-konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde (ILO-konvention nr. 182). De er derfor retligt forpligtede til at forebygge og afskaffe brugen af tvangsarbejde og til regelmæssigt at aflægge rapport til ILO.
- (5) Gennem sine politikker og lovgivningsmæssige initiativer søger Unionen at udrydde brugen af tvangsarbejde og fremme anstændigt arbejde og arbejdstagerrettigheder verden over. Unionen fremmer due diligence i overensstemmelse med internationale retningslinjer og principper, der er fastlagt af internationale organisationer, herunder ILO, OECD og De Forenede Nationer, for at sikre, at tvangsarbejde ikke indgår i forsyningskæderne for virksomheder, der er etableret i Unionen.
- (6) Unionens handelspolitik støtter bekæmpelsen af tvangsarbejde i både ensidige og bilaterale handelsforbindelser. Kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i Unionens handelsaftaler indeholder en forpligtelse til at ratificere og effektivt gennemføre de grundlæggende ILO-konventioner, herunder ILO-konvention nr. 29 og ILO-konvention nr. 105, mens der i bestemmelser om handel og kønsspørgsmål fastlægges et kønsperspektiv, der er afgørende for kvinders økonomiske indflydelse og status, med henblik på at bekæmpe kønsbestemt tvangsarbejde. Desuden kan ensidige toldpræferencer under Unionens generelle toldpræferenceordning trækkes tilbage for alvorlige og systematiske overtrædelser af ILO-konvention nr. 29 og ILO-konvention nr. 105.
- (7) Tvangsarbejde har en særlig indvirkning på sårbare og marginaliserede grupper såsom børn, kvinder, migranter, flygtninge og oprindelige folk, og derfor er en intersektionel og kønssensitiv tilgang afgørende for at bekæmpe tvangsarbejde effektivt. Denne forordning forventes derfor at bidrage til at nå målene i relevante internationale aftaler og konventioner såsom ILO-konvention nr. 182, Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, Beijingerklæringen af september 1995, den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration, Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling, De Forenede Nationers deklaration om oprindelige folks rettigheder og ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk.
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU ⁽³⁾ harmoniserer definitionen af menneskehandel, herunder tvangsarbejde eller tvangstjenester, og fastsætter regler for minimumsstraffe. Eventuelle regler om forbud mod at bringe indenlandske eller importerede produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet eller eksportere sådanne produkter og forpligtelsen til at sikre, at sådanne produkter

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

trækkes tilbage fra EU-markedet («forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde»), bør ikke berøre nævnte direktiv og navnlig ikke de retshåndhævende og retslige myndigheders kompetence til at efterforske og retsforfølge lovovertrædelser vedrørende menneskehandel, herunder udnyttelse af arbejdskraft.

- (9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 ⁽⁴⁾ kræver, at EU-importører af mineraler eller metaller, der er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, opfylder due diligence-forpligtelser i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder og de deri fastsatte due diligence-anbefalinger. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 ⁽⁵⁾ indeholder forpligtelser for økonomiske operatører til at gennemføre due diligence i deres forsyningskæder, herunder med hensyn til arbejdstagerrettigheder. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1115 ⁽⁶⁾ kræver due diligence med hensyn til visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, herunder med hensyn til menneskerettigheder.
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽⁷⁾ kræver, at medlemsstaterne sikrer, at visse erhvervsdrivende hvert år offentliggør ikkefinansielle redegørelser, hvori de rapporterer om deres aktiviteter indvirkning på miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål, samt på respekten for menneskerettighederne, herunder vedrørende tvangsarbejde, på bekæmpelse af korruption og på bestikkelse. Derudover ændrede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 ⁽⁸⁾ om virksomheders bæredygtighedsrapportering dette krav ved at indføre detaljerede rapporteringskrav for virksomheder omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde vedrørende respekt for menneskerettighederne, herunder i globale forsyningskæder. De oplysninger, som virksomhederne fremlægger om menneskerettigheder, bør, hvor det er relevant, omfatte oplysninger om tvangsarbejde i deres værdikæder.
- (11) Som medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO) er Unionen forpligtet til at fremme et regelbaseret, åbent, multilateralt handelssystem. Enhver foranstaltning, som Unionen indfører, og som påvirker handelen, bør være forenelig med WTO's regler.
- (12) I juli 2021 offentliggjorde Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil en vejledning om due diligence for EU-virksomheder med henblik på at håndtere risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder.
- (13) Som det anerkendes i Kommissionens meddelelse af 23. februar 2022 om anstændigt arbejde på verdensplan for en global retfærdig omstilling og en bæredygtig genopretning, er der uanset de nuværende politikker og lovgivningsmæssige rammer behov for en yderligere indsats for at nå målene om at fjerne produkter fremstillet ved tvangsarbejde fra EU-markedet og dermed bidrage yderligere til bekæmpelsen af tvangsarbejde på verdensplan.
- (14) Unionens kerneprioriteter som forankret i EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 omfatter fremme af anstændigt arbejde og et fremtidigt arbejdsmarked med mennesket i centrum, der sikrer respekten for de grundlæggende principper og menneskerettigheder, fremme af social dialog samt ratificering og effektiv gennemførelse af de relevante ILO-konventioner og -protokoller, styrkelse af ansvarlig ledelse i globale forsyningskæder samt adgang til social beskyttelse.
- (15) I sine beslutninger af 9. juni 2022 om et nyt handelsinstrument til at forbyde produkter fremstillet ved hjælp af tvangsarbejde ⁽⁹⁾, af 17. december 2020 om tvangsarbejde og situationen for uighurerne i den autonome region Xinjiang Uyghur ⁽¹⁰⁾ og af 16. december 2021 om tvangsarbejde på Linglong-fabrikken og miljøprotester

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1115 af 31. maj 2023 om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 206).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15).

⁽⁹⁾ EUT C 493 af 27.12.2022, s. 132.

⁽¹⁰⁾ EUT C 445 af 29.10.2021, s. 114.

i Serbien ⁽¹¹⁾ fordømte Europa-Parlamentet på det kraftigste tvangsarbejde og opfordrede til et forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Der er derfor en moralsk bekymring i offentligheden om, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde kan være tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres til tredjelande uden en effektiv mekanisme til at forbyde eller tilbagetrække sådanne produkter.

- (16) For at supplere Unionens lovgivningsmæssige og politiske ramme for tvangsarbejde bør bringes i omsætning og tilgængeliggørelse på EU-markedet af produkter fremstillet ved tvangsarbejde eller eksport af indenlandsk fremstillede eller importerede produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, forbydes, og det bør sikres, at disse produkter trækkes tilbage fra EU-markedet.
- (17) I øjeblikket er der ingen EU-ret, der giver medlemsstaternes myndigheder beføjelse til direkte at tilbageholde, beslaglægge eller beordre tilbagetrækning af et produkt på grundlag af en konstatering af, at det blev fremstillet helt eller delvist ved tvangsarbejde.
- (18) For at sikre, at denne forordning er effektiv, bør forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde gælde for produkter, for hvilke der er anvendt tvangsarbejde i et hvilket som helst led af produktionen, fremstillingen, høsten eller udvindingen af disse produkter, herunder i bearbejdningen eller forarbejdningen vedrørende sådanne produkter. Forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde bør gælde for alle produkter af enhver type, herunder deres komponenter, og bør gælde for produkter uanset sektor, oprindelse, hvorvidt de er indenlandske eller importerede eller de bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres. Denne forordning finder ikke anvendelse på levering af transporttjenester.
- (19) Forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde bør bidrage til de internationale bestræbelser på at afskaffe tvangsarbejde. Definitionen af »tvangsarbejde« bør derfor bringes i overensstemmelse med definitionen i ILO-konvention nr. 29, som fastslår, at der ved tvungent eller pligtmæssigt arbejde forstås ethvert arbejde eller enhver bistandsydelse, der kræves af en person under trussel om en hvilken som helst straf, og til hvilket den pågældende person ikke har tilbudt sig frivilligt, med undtagelse af ethvert arbejde eller enhver tjenesteydelse, der kræves i henhold til love om tvungen værnepligt, og som er af rent militær art, ethvert arbejde eller enhver tjenesteydelse, der indgår som led i de normale borgerpligter, der påhviler borgerne i et fuldt ud selvstyrende land, ethvert arbejde eller enhver tjenesteydelse, der kræves af en person ved en juridisk afgørelse fældet dom, på betingelse af, at dette arbejde eller denne tjenesteydelse udføres under tilsyn og kontrol af offentlige myndigheder, og at vedkommende person ikke gives i tjeneste hos eller stilles til rådighed for private, selskaber eller sammenslutninger, ethvert arbejde eller enhver tjenesteydelse, der kræves i tilfælde af »force majeure«, dvs. i krigstilfælde, i tilfælde, hvor større ulykker er indtrådt eller truer, såsom ildsvåde, oversvømmelser, hungersnød, jordskælv, voldsomme epidemier blandt mennesker og dyr, angreb af skadelige dyr, insekter eller plantesnylttere samt i almindelighed under alle omstændigheder, som sætter hele eller en del af befolkningens liv eller almindelige eksistensbetingelser i fare, og mindre lokalsamfundsmæssige arbejder, dvs. arbejder der udføres i vedkommende lokale samfunds direkte interesse af dets eget medlemmer og følgelig kan betragtes som værende normale borgerpligter, der påhviler dette samfunds medlemmer, under forudsætning af, at befolkningen selv eller dens direkte repræsentanter har ret til at udtale sig om de pågældende arbejders betimelighed.
- (20) På grundlag af den definition af tvangsarbejde, der er fastsat i ILO-konvention nr. 29, og som anvendes i denne forordning, anfører ILO's indikatorer for tvangsarbejde og ILO-retningslinjer med titlen »Hard to See, Harder to Count« de mest almindelige tegn på den mulige forekomst af tvangsarbejde og bør tages i betragtning ved gennemførelsen af denne forordning. Disse indikatorer kan imidlertid være utilstrækkelige med hensyn til at identificere tvangsarbejde, som er pålagt af statslige myndigheder, og som er baseret på systemiske og globale tvangspolitikker, hvortil der kræves yderligere, specifikt udformede indikatorer.
- (21) Definitionen af »tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder« bør bringes i overensstemmelse med ILO-konvention nr. 105, der specifikt forbyder brug af tvungent eller pligtmæssigt arbejde som middel til politisk tvang eller opdragelse eller som straf for at give udtryk for politiske synspunkter eller synspunkter, der ideologisk strider mod den bestående politiske, sociale eller økonomiske orden. Det forbyder også brug af tvangsarbejde som metode til at mobilisere og anvende arbejdskraft med henblik på økonomisk udvikling, som middel til opretholdelse af arbejdsdisciplin, som straf for at have deltaget i strejker eller som middel til forskelsbehandling på grund af race, social stilling, nationalitet eller religion.
- (22) Fjernsalg, herunder onlinesalg, bør også være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Hvis der er tale om et produkt, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, bør produktet anses for at være gjort tilgængeligt på markedet, hvis udbuddet er målrettet slutbrugere i Unionen. I overensstemmelse med den gældende EU-ret om international privatret bør der foretages en analyse i hvert enkelt tilfælde for at fastslå, om et udbud er

⁽¹¹⁾ EUT C 251 af 30.6.2022, s. 124.

måltrettet slutbrugere i Unionen. Et udbud bør anses for måltrettet slutbrugere i Unionen, hvis den relevante erhvervsdrivende, uanset metoden, retter sine aktiviteter mod en medlemsstat. Ved analyserne i hvert enkelt tilfælde bør relevante faktorer såsom de geografiske områder, hvortil forsendelse er mulig, hvilke sprog der kan benyttes til tilbuddet eller bestillingen, betalingsmidler, brugen af medlemsstatens valuta eller et domænenavn, der er registreret i en af medlemsstaterne, tages i betragtning i denne henseende. For så vidt angår onlinesalg er den omstændighed, at de erhvervsdrivendes eller onlinemarkedspladsudbydernes grænseflade kan tilgås i den medlemsstat, hvor slutbrugeren er etableret eller har hjemsted, ikke i sig selv tilstrækkeligt. Den omstændighed, at produkter, der udbydes til salg online eller via andre former for fjernsalg, anses for at være gjort tilgængelige på EU-markedet, hvis udbuddet er måltrettet slutbrugere i Unionen, giver de kompetente myndigheder beføjelse til at kontrollere og træffe de nødvendige tiltag med hensyn til sådanne produkter i henhold til denne forordning, selv om de endnu ikke reelt er blevet bragt i omsætning på EU-markedet på det tidspunkt, hvor de udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg. Sådanne produkter skal overholde den relevante EU-ret, der gælder på det tidspunkt, hvor de reelt bringes i omsætning på EU-markedet, og, for så vidt angår produkter, der indføres i Unionen, når de henføres under toldproceduren »overgang til fri omsætning«. Den omstændighed at produktet, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, anses for at være bragt i omsætning, hvis udbuddet er måltrettet slutbrugere i Unionen, bør ikke berøre regler vedrørende produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet.

- (23) Der er sket en stigning i anvendelsen af formidlingstjenester, navnlig onlinemarkedspladser, til salg af produkter. I den forbindelse bør alle oplysninger vedrørende salg af produkter, der strider mod forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, der fastsættes i denne forordning, betragtes som værende ulovligt indhold som omhandlet i artikel 3, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 ⁽¹²⁾ og bør være omfattet af forpligtelserne og foranstaltningerne fastsat i nævnte forordning.
- (24) Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder bør identificere overtrædelser af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Ved udpegelsen af de kompetente myndigheder bør medlemsstaterne sikre, at disse myndigheder har tilstrækkelige menneskelige og økonomiske ressourcer, og at deres personale har de nødvendige kompetencer og den nødvendige viden, navnlig med hensyn til menneskerettigheder, arbejdstagerrettigheder, ligestilling mellem kønnene, forsyningskædestyring og due diligence-processer. De kompetente myndigheder bør koordinere nøje med nationale arbejdstilsynsmyndigheder og retslige og retshåndhævende myndigheder, herunder dem, der har ansvaret for at bekæmpe menneskehandel, på en sådan måde, at sådanne myndigheders efterforskning ikke bringes i fare.
- (25) For at sikre en effektiv gennemførelse af dens opgaver i henhold til denne forordning, navnlig gennemførelsen af undersøgelser, bør Kommissionen kunne anmode om bistand fra andre EU-organer, -kontorer eller -agenturer med et passende mandat. Disse opgaver kunne omfatte: behandling af indgivne oplysninger, støtte til fordeling af undersøgelser, gennemførelse af indledende undersøgelser og undersøgelser, fremme af samarbejdet med og mellem medlemsstaternes myndigheder, fremme af internationalt samarbejde, støtte til udvikling af støtteværktøjer og, hvis det er relevant, støtte til toldmyndighedernes gennemførelse og støtte til Kommissionen med hensyn til forberedelsen af afgørelser om at forbyde produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Dette berører ikke Kommissionens opgave til i sin rolle som en ledende kompetent myndighed at træffe afgørelse om at forbyde, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning. Kommissionen bør i sin rolle som en ledende kompetent myndighed udøve sine beføjelser upartisk, gennemsigtigt og under behørig hensyntagen til tavshedspligten og bør besidde den nødvendige ekspertise. Kommissionen bør råde over midler til at finansiere det nødvendige personale og dermed forbundne udgifter til at udføre de opgaver, som den er blevet tillagt i henhold til denne forordning, og opbygge den nødvendige ekspertise.
- (26) Ved gennemførelsen af denne forordning bør de kompetente myndigheder og Kommissionen følge proportionalitetsprincippet. De kompetente myndigheder og Kommissionen bør navnlig sikre, at alle de foranstaltninger og tiltag, der gennemføres under undersøgelsens indledende fase og under undersøgelsen, og de, som er fastsat i afgørelsen, er passende og nødvendige for at opnå det ønskede formål og ikke pålægger de erhvervsdrivende en uforholdsmæssigt stor byrde.
- (27) For at sikre samarbejde mellem Kommissionen og kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til denne forordning, og myndigheder, der er udpeget i henhold til anden relevant EU-ret og national ret, og for at sikre sammenhæng i deres tiltag og afgørelser bør Kommissionen og kompetente myndigheder udpeget i henhold til

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordningen om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

denne forordning, hvor det er nødvendigt, anmode andre relevante myndigheder om oplysninger om, hvorvidt de erhvervsdrivende, der er under vurdering, er underlagt og udfører due diligence i forbindelse med tvangsarbejde i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret, der fastsætter krav om due diligence og gennemsigtighed med hensyn til tvangsarbejde. Når kompetente myndigheder anmoder erhvervsdrivende om oplysninger, bør de, hvor det er muligt, følge Kommissionens engangsprincip gennem øget samarbejde og dialog mellem de myndigheder, der fører tilsyn med produktregulering. Med samme formål, og hvor det er relevant, bør kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til denne forordning, underrette andre relevante myndigheder, såsom markedsovervågningsmyndigheder, om deres tiltag og afgørelser.

- (28) Den ensartede håndhævelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, der indføres på eller forlader EU-markedet, kan kun opnås gennem systematisk udveksling af oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder, toldmyndigheder og Kommissionen. En sådan udveksling af oplysninger og samarbejde bør støttes af Kommissionen.
- (29) Til indsamling, behandling og lagring af oplysninger i struktureret form om spørgsmål vedrørende undersøgelserne, beslutningstagningsprocessen og håndhævelsen af forbuddet af produkter fremstillet ved tvangsarbejde bør de kompetente myndigheder anvende informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning, der er omhandlet i artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020⁽¹³⁾, i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, som Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage i medfør af nærværende forordning (ICSMS). Kommissionen, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne bør have adgang til dette system for at kunne udføre deres respektive opgaver i henhold til nærværende forordning. Det er også muligt for kompetente myndigheder at anvende andre eksisterende kommunikationssystemer for at kommunikere med andre myndigheder i deres egen medlemsstat, så længe dette ikke påvirker forpligtelsen til at anvende ICSMS med henblik på at gennemføre nærværende forordning.
- (30) For at optimere og lette kontrolprocessen for produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, er det nødvendigt at muliggøre automatiseret dataoverførsel mellem ICSMS og toldsystemerne. Der bør skelnes mellem tre forskellige dataoverførsler i betragtning af deres respektive formål. For det første bør afgørelser, der fastslår en overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, meddeles fra ICSMS til det elektroniske toldrisikoforvaltningssystem, der er omhandlet i artikel 36 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447⁽¹⁴⁾ uden at dette berører en eventuel fremtidig udvikling af toldrisikoforvaltningssystemet, til brug for toldmyndighederne til at identificere produkter, der kan svare til en sådan afgørelse. De tilgængelige grænseflader i toldmiljøet bør anvendes til disse første dataoverførsler. For det andet vil sagsforvaltning, når toldmyndighederne identificerer et sådant produkt, bl.a. være nødvendig for at overføre meddelelsen om suspensionen, de kompetente myndigheders konklusion og resultatet af de tiltag, som toldmyndighederne har truffet. EU-kviksrankemiljøet på toldområdet bør støtte disse anden dataoverførsler mellem ICSMS og de nationale toldsystemer. For det tredje indeholder toldsystemerne oplysninger om produkter, der indføres på og forlader EU-markedet, og som ville være relevante for de kompetente myndigheder udførelse af deres opgaver, men som de ikke har adgang til. De relevante oplysninger bør derfor udtrækkes og overføres til ICSMS. De tre forbindelser bør være meget automatiserede og lette at anvende for at begrænse enhver yderligere byrde for toldmyndighederne. Kommissionen bør tillægges beføjelser til i samarbejde med toldmyndighederne og de kompetente myndigheder at vedtage de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at fastlægge de procedureregler, praktiske ordninger og dataelementer, der skal overføres mellem ICSMS og toldsystemerne og eventuelle andre supplerende krav.
- (31) Kommissionen bør oprette en vejledende og ikkeudtømmende database over risici for tvangsarbejde for at støtte de kompetente myndigheders arbejde med at vurdere potentielle overtrædelser af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde og hjælpe erhvervsdrivende med at identificere mulige risici for tvangsarbejde i deres forsyningskæder. Kommissionen bør kunne benytte sig af ekstern ekspertise til at udvikle databasen. Databasen bør identificere risici for tvangsarbejde i specifikke geografiske områder eller med hensyn til specifikke produkter eller produktgrupper med særligt fokus på udbredte og alvorlige risici for tvangsarbejde på grundlag af pålidelige og verificerbare oplysninger fra internationale institutioner såsom ILO og FN samt forskningsinstitutioner eller akademiske institutioner. Denne database bør gøres offentligt tilgængelig via den fælles portal for tvangsarbejde. Foreligger der klare, pålidelige og verificerbare beviser for en høj risiko for, at produkter fremstillet i specifikke økonomiske sektorer i specifikke geografiske områder er fremstillet ved tvangsarbejde pålagt af statslige

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

myndigheder, bør disse sektorer i disse områder identificeres i den database, der oprettes i henhold til denne forordning.

- (32) Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) kan have begrænsede ressourcer og begrænset evne til at sikre, at de produkter, de bringer i omsætning eller gør tilgængelige på EU-markedet, er fri for tvangsarbejde. Kommissionen bør derfor udstede retningslinjer om due diligence vedrørende tvangsarbejde, som også bør tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer. Desuden bør Kommissionen udstede klare retningslinjer om risikoindikatorer for tvangsarbejde, herunder hvordan de identificeres, som bør være baseret på uafhængige og verificerbare oplysninger, herunder rapporter fra internationale organisationer, navnlig ILO.
- (33) Kommissionen bør forhindre en unødvendig administrativ byrde for SMV'er. Kommissionen bør endvidere udvikle ledsagende foranstaltninger til støtte for erhvervsdrivendes og deres forretningspartners bestræbelser i samme forsyningskæde, navnlig SMV'ers. Medlemsstaterne bør udpege kontaktpunkter for SMV'er med henblik på denne forordning, som kan være eksisterende helpdeske for erhvervsliv og menneskerettigheder eller due diligence-kontaktpunkter. SMV'er bør kunne kontakte den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret, ved hjælp af de oplysninger, der er opført i den fælles portal for tvangsarbejde. De bør navnlig kunne være i kontakt med en kompetent myndighed for at få bistand gennem hele en undersøgelses forløb. Der bør også stilles tilstrækkelige støtteressourcer til rådighed online på en måde, der er klar og forståelig for SMV'er.
- (34) Kommissionen bør udstede retningslinjer om at indgå i en dialog med kompetente myndigheder med henblik på at hjælpe erhvervsdrivende, navnlig SMV'er, og andre interessenter med at efterleve forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Kommissionen bør desuden udstede retningslinjer for at bistå enhver person eller sammenslutning med at indgive oplysninger.
- (35) I betragtning af mangfoldigheden af EU-retten om tvangsarbejde bør Kommissionen tilvejebringe vejledning til erhvervsdrivende, navnlig SMV'er, om opfyldelsen af de forskellige forpligtelser, der følger af EU-retten.
- (36) Kommissionen bør udstede retningslinjer for at lette erhvervsdrivendes og kompetente myndigheders gennemførelse af denne forordning. Retningslinjer for erhvervsdrivende bør omfatte vejledning om due diligence vedrørende tvangsarbejde, herunder for forskellige typer leverandører og erhvervssektorer, om bedste praksis for at bringe tvangsarbejde til ophør og afhjælpe problemet med tvangsarbejde og om ansvarlig tilbagetrækning. Ved afhjælpning forstås tilbageføring af den berørte person eller de berørte personer eller grupper til en situation, der svarer til eller er så tæt som muligt på den situation, de ville have befundet sig i, hvis tvangsarbejdet ikke havde forekommet, i et rimeligt forhold til virksomhedens involvering i tvangsarbejdet, herunder finansiel eller ikkefinansiel kompensation ydet af virksomheden til en person eller flere personer, der er berørt af tvangsarbejde, og, hvis det er relevant, godtgørelse af de omkostninger, som offentlige myndigheder har afholdt i forbindelse med nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Vejledning til kompetente myndigheder bør fokusere på oplysninger, der er relevante for den praktiske gennemførelse af denne forordning. Vejledningen om due diligence i forbindelse med tvangsarbejde bør bygge på vejledningen om due diligence for EU-virksomheder med henblik på at håndtere risikoen for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder, som Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil offentliggjorde i juli 2021. Retningslinjerne bør stemme overens med Kommissionens øvrige retningslinjer i denne henseende og relevante internationale organisationers retningslinjer. Retningslinjerne bør udarbejdes i samråd med relevante interessenter og bygge på erfaringer og bedste praksis fra medlemsstaternes relevante myndigheder. Rapporter fra internationale organisationer, navnlig ILO, samt andre uafhængige og verificerbare informationskilder bør tages i betragtning ved identifikationen af risikoindikatorer.
- (37) Eftersom tvangsarbejde er et globalt problem og i betragtning af de indbyrdes forbindelser mellem globale forsyningskæder, er det nødvendigt at fremme internationalt samarbejde mod tvangsarbejde, hvilket også vil forbedre effektiviteten af gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen bør, alt efter hvad der er relevant, samarbejde med og udveksle oplysninger med tredjelandes myndigheder, internationale organisationer og andre relevante interessenter for at fremme en effektiv gennemførelse af denne forordning. Internationalt samarbejde med tredjelandes myndigheder, herunder med lande med en tilsvarende lovgivning, bør finde sted på en struktureret måde som led i de eksisterende dialogstrukturer med de pågældende lande eller om nødvendigt særlige dialoger, der vil blive oprettet på ad hoc-basis. Dette samarbejde bør kunne omfatte udveksling af oplysninger om risici for tvangsarbejde såsom dem, der er identificeret i databasen, og om beslutninger om at forbyde produkter, men bør ikke omfatte oplysninger om igangværende efterforskninger. EU-delegationer kan bidrage til at udbrede oplysninger om denne forordning og til at gøre det lettere for relevante interessenter at indgive oplysninger om risici for tvangsarbejde. Internationalt samarbejde kan også bestå i udvikling af samarbejdsinitiativer og ledsagende

foranstaltninger til støtte for relevante interessenter i deres bestræbelser på at udrydde tvangsarbejde fra de globale forsyningskæder samt skabelse af befordrende miljøer i tredjelande for fremme og beskyttelse af menneskerettigheder.

- (38) Enhver fysisk eller juridisk person, eller enhver sammenslutning, der ikke har status som juridisk person, bør have mulighed for at indgive oplysninger til de kompetente myndigheder, når den pågældende mener, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet, og bør underrettes om resultatet af vurderingen af deres indgivelse af oplysninger. Indgivelser af oplysninger om påståede overtrædelser bør ske via et af Kommissionen oprettet fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger, som gøres tilgængeligt på den fælles portal for tvangsarbejde. For at sikre, at det er let at indgive oplysninger og at standardisere de afgivne oplysninger, bør Kommissionen vejlede om anvendelsen af det fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger og bør kunne vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at præcisere procedurereglerne, modellerne og detaljerne for indgivelserne af oplysninger. Indgivelserne af oplysninger, der er åbenlyst ufuldstændige, grundløse eller fremsat i ond tro, bør ikke tages i betragtning. Der bør træffes passende foranstaltninger for at garantere beskyttelsen af enhver person, der kan bringes i forbindelse med indgivelsen eller oplysningerne heri, herunder mod repressalier.
- (39) Whistleblowere kan henlede de kompetente myndigheders opmærksomhed på nye oplysninger for at bistå disse med at afsløre overtrædelser af denne forordning og gøre det muligt for dem at tage affære. For at sikre, at der findes passende ordninger, som gør det muligt for whistleblowere at gøre de kompetente myndigheder opmærksomme på faktiske eller potentielle overtrædelser af denne forordning, og til beskyttelse af whistleblowere mod repressalier, bør denne forordning fastsætte, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽¹⁵⁾ finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af denne forordning og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser, for så vidt som de er omfattet af det personelle anvendelsesområde for nævnte direktiv.
- (40) For at øge retssikkerheden bør anvendelsen i henhold til denne forordning af direktiv (EU) 2019/1937 for så vidt angår indberetninger af overtrædelser af denne forordning og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser, afspejles i nævnte direktiv. Bilaget til direktiv (EU) 2019/1937 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Det er op til medlemsstaterne at sikre, at denne ændring afspejles i de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med nævnte direktiv, fra datoen for anvendelsen af denne forordning. Vedtagelsen af nationale gennemførelsesforanstaltninger er imidlertid ikke en betingelse for anvendelsen af nævnte direktiv for så vidt angår indberetning af overtrædelser af denne forordning eller beskyttelse af indberettende personer.
- (41) For at lette adgangen til relevante oplysninger om denne forordning bør Kommissionen oprette en fælles webportal på EU-plan, som er tilgængelig for offentligheden på alle EU-institutionernes officielle sprog.
- (42) Når Kommissionen eller de kompetente myndigheder identificerer potentielle overtrædelser af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, bør de følge en risikobaseret tilgang og vurdere alle de oplysninger, der er tilgængelige for dem. Med henblik på at gennemføre den risikobaserede tilgang ved prioriteringen af deres undersøgelser bør Kommissionen og de kompetente myndigheder tage hensyn til andelen af bestanddelen, der mistænkes for at være fremstillet ved tvangsarbejde, i slutproduktet, antallet eller mængden af de berørte produkter samt graden og alvoren af det formodede tvangsarbejde, herunder hvorvidt tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder kunne være en kilde til bekymring. Kommissionen og de kompetente myndigheder bør også tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer og forsyningskædens kompleksitet og så vidt muligt fokusere på de erhvervsdrivende og, hvor det er relevant, produktleverandører, der er tættest på risikoen for tvangsarbejde og har størst indflydelse med hensyn til at forebygge, afbøde og standse anvendelsen af tvangsarbejde.
- (43) Inden den ledende kompetente myndighed iværksætter en undersøgelse, bør den kunne anmode om oplysninger fra erhvervsdrivende, der er under vurdering, og også fra andre relevante interessenter, herunder personer eller sammenslutninger, der har indgivet relevante oplysninger til kompetente myndigheder. Den ledende kompetente myndighed bør kunne vælge ikke at anmode om yderligere oplysninger fra erhvervsdrivende, hvis den vurderer, at dette kunne føre til, at de pågældende erhvervsdrivende forsøger at skjule en situation med tvangsarbejde, og dermed bringe undersøgelsen i fare. Den ledende kompetente myndighed bør iværksætte en undersøgelse, hvis den på grundlag af sin vurdering af alle tilgængelige oplysninger eller, hvis det ikke har været muligt at indsamle oplysninger og beviser i undersøgelsens indledende fase, på grundlag af andre faktuelle oplysninger, som foreligger, fastslår, at der er begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

- (44) For at øge effektiviteten af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde bør de kompetente myndigheder give de erhvervsdrivende en rimelig frist til at identificere, afbøde, forebygge, afbøde og standse risikoen for tvangsarbejde, under hensyntagen til bl.a. procedures kompleksitet og antallet af involverede interessenter.
- (45) Inden den ledende kompetente myndighed iværksætter en undersøgelse, bør den anmode de erhvervsdrivende, der er under vurdering, om at give oplysninger om tiltag, der er truffet for at afbøde, forebygge, standse risici for tvangsarbejde eller afhjælpe tilfælde af tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder med hensyn til de produkter under vurdering. Gennemførelse af due diligence i forbindelse med tvangsarbejde bør bidrage til at hjælpe med, at den erhvervsdrivende har en mindre risiko for at have tvangsarbejde i sine aktiviteter og forsyningskæder. Passende due diligence i overensstemmelse med relevant EU-ret og internationale standarder kan hjælpe med at identificere og håndtere tvangsarbejde i forsyningskæden. Dette indebærer, at der ikke iværksettes nogen undersøgelse, hvis den ledende kompetente myndighed mener, at der ikke er begrundet mistanke om en overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, eller at årsagerne til en begrundet mistanke er bortfaldet, f.eks. på grund af, men ikke begrænset til, gældende lovgivning, retningslinjer, henstillinger eller anden due diligence vedrørende tvangsarbejde, der anvendes på en måde, der afbøder, forebygger og standser risikoen for tvangsarbejde.
- (46) Den ledende kompetente myndighed bør, når den anmoder om oplysninger under undersøgelsen, så vidt muligt og i overensstemmelse med en effektiv gennemførelse af undersøgelsen prioritere de erhvervsdrivende under undersøgelse, som er involveret i de trin i forsyningskæden, der er så tæt som muligt på, hvor risikoen for tvangsarbejde sandsynligvis vil forekomme, og tage hensyn til de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer og mængden af de pågældende produkter samt omfanget af formodet tvangsarbejde.
- (47) Den ledende kompetente myndighed bør bære byrden med at fastslå, hvorvidt tvangsarbejde er blevet anvendt i et hvilket som helst led af produktionen, fremstillingen, høsten eller udvindingen af et produkt, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på markedet eller med henblik på eksport, herunder i bearbejdningen eller forarbejdningen vedrørende produktet, på grundlag af alle oplysninger og beviser, der er indsamlet under undersøgelsen, herunder dens indledende fase. For at sikre deres ret til en retfærdig procedure bør de erhvervsdrivende have mulighed for at fremlægge oplysninger for de kompetente myndigheder til støtte for deres sag under undersøgelsen. Hvis en erhvervsdrivende eller en offentlig myndighed som svar på en ledende kompetent myndigheds anmodning om oplysninger nægter eller uden en gyldig begrundelse undlader at afgive de ønskede oplysninger, afgiver ufuldstændige eller ukorrekte oplysninger med det formål at blokere undersøgelsen, afgiver vildledende oplysninger eller på anden måde lægger hindringer i vej for undersøgelsen, herunder når en risiko for tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder er identificeret, bør den ledende kompetente myndighed på grundlag af alle andre relevante og verificerbare oplysninger, der er blevet indsamlet under undersøgelsens indledende fase eller under undersøgelsen, kunne fastslå, at forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde er blevet overtrådt. Den ledende kompetente myndighed bør også tage disse faktorer i betragtning, når den tager en afgørelse, der er truffet på dette grundlag, op til fornyet prøvelse.
- (48) Fastslår den ledende kompetente myndighed, at erhvervsdrivende har overtrådt forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, bør den straks forbyde, at sådanne produkter bringes i omsætning og gøres tilgængelige på EU-markedet samt eksporteres fra Unionen, og kræve, at de erhvervsdrivende, der er blevet undersøgt, trækker de berørte produkter, som allerede er gjort tilgængelige, tilbage fra EU-markedet og donerer letfordærlige produkter til velgørende eller almennyttige formål. I tilfælde af ikke-letfordærlige produkter bør de erhvervsdrivende genanvende sådanne produkter, og er det ikke muligt, bør de sørge for, at produktet ødelægges, gøres uanvendeligt eller på anden måde bortskaffes i overensstemmelse med national ret, der overholder EU-retten, herunder EU-retten om affaldshåndtering. Der bør ikke desto mindre lægges særlig vægt på at forhindre forstyrrelser af forsyningskæder, som er af strategisk eller kritisk betydning for Unionen, og i denne forbindelse på produkter, hvis bortskaffelse ville ændre det indre marked og sådanne forsyningskæders korrekte funktion. I sådanne tilfælde bør den ledende kompetente myndighed som en undtagelse fra forpligtelsen til at udstede et påbud om bortskaffelse af det pågældende produkt, hvor det er relevant, kunne beordre produktet tilbageholdt i et nærmere fastsat tidsrum for de erhvervsdrivendes regning. Ved vurderingen af et produkts strategiske eller kritiske betydning for Unionen bør den ledende kompetente myndighed navnlig tage hensyn til listen over sektorer, som er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 ⁽¹⁶⁾ og Kommissionens henstilling (EU) 2023/2113 ⁽¹⁷⁾, samt de produkter,

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁽¹⁷⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2023/2113 af 3. oktober 2023 om teknologiområder af kritisk betydning for EU's økonomiske sikkerhed med henblik på yderligere risikovurdering sammen med medlemsstaterne (EUT L, 2023/2113, 11.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2113/oj>).

der er opført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 ⁽¹⁸⁾. Ved vurderingen af, om en undtagelse fra forpligtelsen til at udstede et påbud om bortskaffelse er berettiget, bør den ledende kompetente myndighed tage hensyn til sandsynligheden for, at de erhvervsdrivende vil opfylde betingelserne for at få afgørelsen, der fastslår en overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, taget op til fornyet prøvelse inden for det tidsrum, der er fastsat af den ledende kompetente myndighed. Det tidsrum, som den ledende kompetente myndighed har fastsat, vil gøre det muligt for de pågældende erhvervsdrivende at dokumentere, at de har elimineret brugen af tvangsarbejde med hensyn til det pågældende produkt ved at bringe det til ophør i deres forsyningskæde. Ændring af en forsyningskæde ved at benytte andre leverandører kan ikke betragtes som en måde at eliminere tvangsarbejde vedrørende det produkt, som er genstand for den pågældende afgørelse, eftersom det vil resultere i et andet produkt. Hvis de pågældende erhvervsdrivende fremlægger beviser for, at de har elimineret tvangsarbejde for så vidt angår det pågældende produkt, bør den ledende kompetente myndighed tage sin afgørelse om forbud mod at bringe i omsætning og at tilgængeliggøre sådanne produkter på EU-markedet op til fornyet prøvelse, hvilket vil føre til ophævelse af afgørelsen og dermed tilbageholdelsen af de pågældende produkter. Fremlægger de pågældende erhvervsdrivende ikke sådanne beviser, bør de overholde påbuddet om at bortskaffe de pågældende produkter efter udløbet af det tidsrum, der er indeholdt i afgørelsen om forbud mod at bringe i omsætning og tilgængeliggøre sådanne produkter på EU-markedet, som indeholder påbuddet om at tilbageholde produkterne i et nøjere fastsat tidsrum.

- (49) I en afgørelse, der fastslår en overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, bør den ledende kompetente myndighed anføre konklusionerne af undersøgelsen og de oplysninger, der ligger til grund for konklusionerne, og fastsætte en rimelig tidsfrist, inden for hvilken de erhvervsdrivende bør efterkomme denne afgørelse, samt oplysninger, der identificerer det produkt, som afgørelsen finder anvendelse på. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at præcisere de oplysninger, som skal indgå i sådanne afgørelser. Den ledende kompetente myndigheds afgørelser bør offentliggøres.
- (50) Ved fastsættelsen af en rimelig tidsfrist til at efterkomme påbud fastsat i en afgørelse, der fastslår, at forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde er blevet overtrådt, bør den ledende kompetente myndighed tage hensyn til de pågældende erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer.
- (51) For at sikre effektive håndhævelse bør afgørelser, der træffes af en ledende kompetent myndighed i en medlemsstat, anerkendes og håndhæves af kompetente myndigheder i de andre medlemsstater for så vidt angår produkter med samme identifikationsoplysninger fra den samme forsyningskæde, for hvilke der er konstateret tvangsarbejde.
- (52) Erhvervsdrivende bør kunne anmode de ledende kompetente myndigheder i henhold til denne forordning om at tage afgørelserne op til fornyet prøvelse efter at have fremlagt nye væsentlige oplysninger, der dokumenterer, at de produkter, som bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet, eller er bestemt til eksport fra EU-markedet, overholder forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Den ledende kompetente myndighed bør trække sin afgørelse tilbage for fremtiden, hvis de erhvervsdrivende dokumenterer, at de har efterkommet denne afgørelse og elimineret tvangsarbejde fra deres aktiviteter eller forsyningskæder for de pågældende produkter. Ledende kompetente myndigheders afgørelser i henhold til denne forordning bør kunne prøves ved domstolene i overensstemmelse med den gældende EU-ret og nationale ret.
- (53) Hvis de erhvervsdrivende ikke efterkommer den ledende kompetente myndigheds afgørelse inden udløbet af den fastsatte frist, bør de kompetente myndigheder sikre, at det forbydes de berørte produkter at blive bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet eller fra at blive eksporteret, eller at de berørte produkter trækkes tilbage fra EU-markedet, og at letfordærvelige produkter, der forbliver hos de relevante erhvervsdrivende, doneres til velgørende eller almenyttige formål. Kompetente myndigheder bør sikre, at produkter, der ikke er letfordærvelige, genanvendes, eller, hvis dette ikke er muligt, at de ødelægges, gøres uanvendelige eller på anden måde bortskaffes i overensstemmelse med national ret, der overholder EU-retten, herunder EU-retten om affaldshåndtering og om miljøvenligt design for bæredygtige produkter, for de erhvervsdrivendes regning. Hvis det er muligt, bør de kompetente myndigheder sikre, at den bortskaffelses- eller destruktionsmetode, der vælges blandt alle tilgængelige muligheder, er den, der har den ringeste miljøpåvirkning. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør være ansvarlige for håndhævelsen af afgørelser, herunder afgørelser vedtaget af Kommissionen, på deres eget område. Når

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

en afgørelse er blevet kommunikeret via ICSMS, bør alle kompetente myndigheder, der er berørt af nævnte afgørelse, iværksætte de relevante håndhævels tiltag, der er fastsat i denne forordning.

- (54) Indvirkningen på dyrevelfærden bør tages i betragtning ved håndhævelsen af forbuddet mod at bringe i omsætning og tilgængeliggøre eller eksportere produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, med henblik på at skåne de berørte dyr for smerte, angst eller lidelse, som kan undgås. Denne forordning bør derudover ikke berøre EU-retten om dyrevelfærd, såsom Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 ⁽¹⁹⁾ og (EF) nr. 1099/2009 ⁽²⁰⁾.
- (55) De ledende kompetente myndigheders afgørelser om overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde bør meddeles toldmyndighederne, som bør sigte mod at identificere det pågældende produkt blandt de produkter, der angives til overgang til fri omsætning eller eksport. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør være ansvarlige for den overordnede håndhævelse af forbuddet af produkter fremstillet ved tvangsarbejde med hensyn til EU-markedet samt produkter, der indføres på eller forlader dette marked. Eftersom tvangsarbejde er en del af fremstillingsprocessen og ikke efterlader noget spor på produktet, og idet forordning (EU) 2019/1020 kun omfatter produkter, der er fremstillet, og dens anvendelsesområde er begrænset til overgang til fri omsætning, vil toldmyndighederne ikke være i stand til at handle selvstændigt i henhold til forordning (EU) 2019/1020 med henblik på anvendelse og håndhævelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Den specifikke tilrettelæggelse af kontrollen i hver medlemsstat bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽²¹⁾ og dens generelle bestemmelser om toldmyndighedernes kontrol- og tilsynsbeføjelser.
- (56) De oplysninger, som erhvervsdrivende i øjeblikket giver eller stiller til rådighed for toldmyndighederne, omfatter kun generelle oplysninger om produkter, men mangler oplysninger om fabrikanten eller producenten og produktleverandørerne samt specifikke oplysninger om produkter. For at sætte toldmyndighederne i stand til at identificere produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, og som er i strid med denne forordning og derfor bør stoppes ved Unionens ydre grænser, bør erhvervsdrivende forelægge toldmyndighederne oplysninger, der gør det muligt at identificere produkter, som en afgørelse truffet af den ledende kompetente myndighed vedrører. Dette bør omfatte oplysninger om fabrikanten eller producenten og produktleverandørerne samt alle andre oplysninger om selve produktet. Med henblik herpå bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at identificere de produkter, for hvilke sådanne oplysninger bør gives, ved hjælp af bl.a. den database, der oprettes i henhold til denne forordning, samt de ledende kompetente myndigheders oplysninger og afgørelser, der er kodet i ICSMS. Derudover bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at præcisere de oplysninger, som de erhvervsdrivende skal give eller stille til rådighed for toldmyndighederne. Sådanne oplysninger bør omfatte produktets beskrivelse, navn eller mærke, specifikke krav i henhold til EU-retten til identifikation af produktet såsom type-, reference-, model-, parti- eller serienummer, der er anbragt på produktet eller anført på emballagen eller i et dokument, der ledsager produktet, eller den entydige identifikator for det digitale produkt, samt oplysninger om fabrikanten eller producenten og produktleverandørerne, herunder for hver af dem deres navn, handelsnavn eller registrerede varemærke, deres kontaktoplysninger, deres unikke identifikationsnummer i det land, de er etableret i, og, hvis et sådant findes, deres økonomiske operatørs registrerings- og identifikationsnummer. Ved revisionen af EU-toldkodeksen vil det blive overvejet at indføre de oplysninger i toldlovgivningen, som erhvervsdrivende er forpligtet til at give eller stille til rådighed for toldmyndighederne med henblik på håndhævelse af denne forordning, og mere generelt for at styrke gennemsigtigheden i forsyningskæden. Kommissionen bør udstikke retningslinjer og støtte erhvervsdrivende, navnlig SMV'er, i, hvordan de nødvendige oplysninger indsamles.
- (57) Toldmyndigheder, der identificerer et produkt, som kan være omfattet af en afgørelse fra den ledende kompetente myndighed, der fastslår en overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, bør suspendere frigivelsen af det pågældende produkt og omgående underrette de kompetente myndigheder herom. De kompetente myndigheder bør inden for en rimelig frist nå frem til en konklusion om den sag, som toldmyndighederne har underrettet dem om, enten ved at bekræfte eller afvise, at det pågældende produkt er omfattet af en afgørelse. Hvor det er nødvendigt og behørigt begrundet, bør de kompetente myndigheder have tilladelse til at kræve, at suspensionen af frigivelsen af det pågældende produkt opretholdes, idet der tages hensyn til den potentielle skade for den erhvervsdrivende. Foreligger der ikke nogen konklusion fra de kompetente myndigheders side inden for den

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1).

⁽²⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet (EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

fastsatte frist, bør toldmyndighederne frigive produkterne, hvis alle andre gældende krav og formaliteter er opfyldt. Generelt bør overgangen af et produkt til fri omsætning eller eksport ikke betragtes som bevis for overholdelse af EU-retten, da en sådan overgang ikke nødvendigvis omfatter en fuldstændig vurdering af en sådan overholdelse.

- (58) Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at et produkt svarer til en afgørelse, der fastslår en overtrædelse af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde, bør de omgående underrette toldmyndighederne, som bør nægte dets overgang til fri omsætning eller eksport. Hvis en kompetent myndighed anmoder herom og på den pågældende kompetente myndigheds vegne og ansvar, bør toldmyndigheder alternativt kunne beslaglægge produktet og stille det til rådighed for og under denne kompetente myndigheds kontrol. I sådanne tilfælde bør den relevante kompetente myndighed træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det pågældende produkt bortskaffes på passende vis, herunder ved at donere produktet til velgørende eller almennyttige formål, at genanvende det eller at bortskaffe det på anden måde i overensstemmelse med national ret, der overholder EU-retten, for den pågældende erhvervsdrivendes regning.
- (59) Den ledende kompetente myndighed bør tage behørigt hensyn til risikoen for, at erhvervsdrivende, som har forbindelse til enten produkter eller regioner i databasen, eller som har fået deres produkt fjernet fra EU-markedet, trækker sig tilbage, samt konsekvenserne heraf for de berørte arbejdstagere. Den ledende kompetente myndighed bør derfor, hvor det er relevant, støtte erhvervsdrivende i at indføre og iværksætte velegnede og effektive foranstaltninger til at bringe tvangsarbejde til ophør. Ansvarlig tilbagetrækning indebærer overholdelse af kollektive overenskomster og udvikling af eskaleringstiltag.
- (60) De betingelser, der gælder for produkter under suspension af deres overgang til fri omsætning eller eksport, herunder oplagring eller destruktion og bortskaffelse i tilfælde af afslag på overgang af sådanne produkter til fri omsætning, bør fastsættes af toldmyndighederne, hvor det er relevant, i henhold til forordning (EU) nr. 952/2013. Hvis produkter, der indføres på EU-markedet, kræver yderligere forarbejdning, skal de henføres under den relevante toldprocedure, der tillader en sådan forarbejdning i overensstemmelse med artikel 220, 254, 256, 257 og 258 i forordning (EU) nr. 952/2013.
- (61) Hvis det er nødvendigt at behandle personoplysninger i henhold til denne forordning med henblik på at give forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde effekt, bør en sådan behandling foregå i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i medfør af forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde bør være underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽²²⁾ og (EU) 2018/1725 ⁽²³⁾.
- (62) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår procedurereglerne og de nærmere detaljer vedrørende anvendelsen af ICSMS, procedurereglerne, modellerne og detaljerne for indgivelse af oplysninger om påståede overtrædelser af forbuddet mod, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning eller tilgængeliggøres på EU-markedet eller eksporteres, de afgørelser, som Kommissionen vedtaget, og hvori det fastslås, at forbuddet mod, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning eller tilgængeliggøres på EU-markedet eller eksporteres, er blevet overtrådt, tilbagetrækning af disse afgørelser, de nærmere detaljer om indholdet af disse afgørelser og tilsvarende afgørelser truffet af de ledende kompetente myndigheder og ordningerne og de nærmere bestemmelser for, hvordan visse oplysninger om specifikke produkter eller produktgrupper skal gives eller stilles til rådighed for toldmyndighederne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁴⁾.
- (63) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende tilbagetrækning af afgørelser, der fastslår, at forbuddet mod, at produkter fremstillet ved tvangsarbejde bringes i omsætning eller tilgængeliggøres eller eksporteres, er blevet overtrådt.

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (64) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁵⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (65) For at sikre, at toldmyndighederne er i stand til at handle effektivt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår yderligere præcisering af de supplerende oplysninger til identifikation af det pågældende produkt, som de erhvervsdrivende bør stille til rådighed for eller give toldmyndighederne for så vidt angår produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet. Disse oplysninger bør være oplysninger, der identificerer det pågældende produkt, oplysninger om fabrikanten eller producenten og oplysninger om produktleverandørerne. Det er nødvendigt, at toldmyndighederne har mulighed for hurtigt at indhente oplysninger om specifikke produkter, der er identificeret i de kompetente myndigheders afgørelser, for at kunne træffe effektive og hurtige foranstaltninger. I sådanne tilfælde bør delegerede retsakter vedtages i henhold til en hasteprocedure.
- (66) Medlemsstaterne bør tillægge deres kompetente myndigheder beføjelser til at pålægge og gennemføre sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende har undladt at overholde en afgørelse, der forbyder at bringe produkter fremstillet ved tvangsarbejde i omsætning. Reglerne om sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af manglende overholdelse af en afgørelse, bør fastsættes af medlemsstaterne under behørig hensyntagen til elementer såsom overtrædelsens grovhed og varighed, tidligere overtrædelser begået af den erhvervsdrivende, graden af samarbejde med de kompetente myndigheder og enhver anden formildende eller skærpende faktor, der finder anvendelse på omstændighederne i den konkrete sag. Kommissionen bør udstede vejledning til medlemsstaterne om metoden til beregning af økonomiske sanktioner og om de tærskler, som finder anvendelse, og EU-netværket mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde bør fremme den bedste praksis for anvendelsen af sådanne sanktioner.
- (67) Kommissionen bør foretage en evaluering af gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning og forelægge en rapport herom for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten bør vurdere denne forordnings bidrag til at fjerne produkter fremstillet ved tvangsarbejde fra EU-markedet og til bekæmpelsen af tvangsarbejde samt til samarbejdet mellem kompetente myndigheder og til det internationale samarbejde om at eliminere tvangsarbejde. Rapporten bør også vurdere denne forordnings indvirkning på virksomheder, navnlig SMV'er, og på ofre samt de samlede omkostninger og fordele ved forbuddet mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde. Rapporten bør endvidere vurdere tilpasningen af denne forordning til anden relevant EU-ret.
- (68) Denne forordning respekterer retten til god forvaltning, der er nedfældet i chartrets artikel 41, og som bl.a. omfatter retten for enhver til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning over for ham eller hende, som måtte berøre vedkommende negativt. Med henblik herpå bør den ledende kompetente myndighed, der gennemfører undersøgelsen, underrette de berørte erhvervsdrivende om iværksættelsen af undersøgelsen og de mulige konsekvenser heraf. For at sikre deres ret til en retfærdig procedure bør de erhvervsdrivende have mulighed for at fremlægge oplysninger til støtte for deres sag for de kompetente myndigheder under undersøgelsen. Erhvervsdrivende bør have mulighed for at anmode den ledende kompetente myndighed om fornyet prøvelse af den afgørelse, der berører dem, ved at fremlægge nye væsentlige oplysninger. De ledende kompetente myndigheders afgørelser bør kunne prøves ved domstolene i overensstemmelse med gældende national ret. De afgørelser, der vedtages af Kommissionen i medfør af denne forordning, kan underkastes prøvelse ved EU-Domstolen i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.
- (69) Målet for denne forordning, nemlig at forbyde erhvervsdrivende at bringe produkter, som er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning og gøre dem tilgængelige på EU-markedet eller eksportere sådanne produkter fra EU-markedet, med henblik på at forbedre det indre markeds funktion og samtidig bidrage til bekæmpelsen af tvangsarbejde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af sit omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽²⁵⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (70) For at muliggøre øjeblikkelig anvendelse af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand, mål og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes der regler, der forbyder erhvervsdrivende at bringe produkter, som er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning og gøre dem tilgængelige på EU-markedet eller eksportere sådanne produkter fra EU-markedet, med henblik på at forbedre det indre markeds funktion og samtidig bidrage til bekæmpelsen af tvangsarbejde.
2. Denne forordning omfatter ikke tilbagetrækning af produkter, der er nået ud til slutbrugerne på EU-markedet.
3. Denne forordning medfører ikke yderligere due diligence-forpligtelser for erhvervsdrivende ud over dem, der allerede er fastsat i EU-retten eller national ret.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »tvangsarbejde«: tvangsarbejde, som defineret i artikel 2 i ILO-konvention nr. 29, herunder børnetvangsarbejde
- 2) »tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder«: brug af tvangsarbejde som beskrevet i artikel 1 i ILO-konvention nr. 105
- 3) »due diligence i forbindelse med tvangsarbejde«: erhvervsdrivendes bestræbelser på at gennemføre obligatoriske krav, frivillige retningslinjer, henstillinger eller praksisser med henblik på at identificere, forebygge, afbøde eller standse anvendelsen af tvangsarbejde for så vidt angår produkter, der skal bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller skal eksporteres
- 4) »gøre tilgængelig på markedet«: enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i en kommerciel aktivitet, hvad enten dette sker mod eller uden vederlag
- 5) »bringe i omsætning«: første tilgængeliggørelse af et produkt på EU-markedet
- 6) »produkt«: enhver ting, der kan værdiansættes i penge, og der som sådan kan gøres til genstand for handelstransaktioner, uanset om den udvindes, høstes, produceres eller fremstilles
- 7) »produkt fremstillet ved tvangsarbejde«: et produkt, hvortil der helt eller delvis er anvendt tvangsarbejde i et hvilket som helst led af dets udvinding, høst, produktion eller fremstilling, herunder i bearbejdningen eller forarbejdningen vedrørende et produkt i et hvilket som helst led i dets forsyningskæde
- 8) »forsyningskæde«: systemet af aktiviteter, processer og aktører involveret i alle led inden et produkt gøres tilgængeligt på markedet, dvs. udvinding, høst, produktion og fremstilling af et produkt i sin helhed eller delvis, herunder i bearbejdningen eller forarbejdningen vedrørende produktet i et hvilket som helst af disse led
- 9) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af personer, der bringer produkter i omsætning eller gør dem tilgængelige på EU-markedet eller eksporterer produkter
- 10) »fabrikant«: enhver fysisk eller juridisk person, som fremstiller et produkt eller får et produkt designet eller fremstillet, og som markedsfører dette produkt under sit navn eller varemærke

- 11) »producent«: en producent af landbrugsprodukter som omhandlet i artikel 38, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller producenten af råvarer
- 12) »produktleverandør«: enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af personer i forsyningskæden, der udvinder, høster, producerer eller fremstiller et produkt helt eller delvis eller medvirker ved bearbejdningen eller forarbejdningen vedrørende et produkt i et hvilket som helst led i dets forsyningskæde, som en fabrikant eller i enhver anden egenskab
- 13) »slutbruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der er bosiddende eller etableret i Unionen, og for hvem et produkt er gjort tilgængeligt enten som forbruger uden for et erhverv, en forretning, et håndværk eller et fag eller som erhvervsmæssig slutbruger som led i vedkommendes industrielle eller erhvervsmæssige aktiviteter
- 14) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af personer, der er etableret i Unionen, og som bringer et produkt fra et tredjeland i omsætning på EU-markedet
- 15) »eksportør«: en eksportør som defineret i artikel 1, nr. 19), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽²⁶⁾
- 16) »begrundet mistanke«: en rimelig indikation baseret på objektive, faktuelle og verificerbare oplysninger, til at give Kommissionen eller de kompetente myndigheder mistanke om, at det er sandsynligt, at et produkt blev fremstillet ved tvangsarbejde
- 17) »ledende kompetent myndighed«: den myndighed, der i henhold til artikel 15 er ansvarlig for at vurdere indgivelser af oplysninger, foretage undersøgelser og træffe afgørelser, dvs. en medlemsstats kompetente myndighed eller Kommissionen
- 18) »toldmyndigheder«: toldmyndigheder som defineret i artikel 5, nr. 1), i forordning (EU) nr. 952/2013
- 19) »produkter, der indføres på EU-markedet«: produkter fra tredjelande, der er bestemt til at blive bragt i omsætning på EU-markedet eller til privat anvendelse eller forbrug inden for Unionens toldområde, og som skal henføres under toldproceduren »overgang til fri omsætning«
- 20) »produkter, der forlader EU-markedet«: produkter, der skal henføres under toldproceduren »eksport«
- 21) »overgang til fri omsætning«: den procedure, der er fastsat i artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013
- 22) »eksport«: den procedure, der er fastsat i artikel 269 i forordning (EU) nr. 952/2013.

Artikel 3

Forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde

Erhvervsdrivende må ikke bringe produkter, der er fremstillet ved tvangsarbejde, i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet, og de må heller ikke eksportere sådanne produkter.

Artikel 4

Fjernsalg

Produkter, der udbydes til salg online eller gennem andre former for fjernsalg, anses for at være gjort tilgængelige på markedet, hvis udbuddet er målrettet slutbrugere i Unionen. Et salgstilbud anses for at være målrettet slutbrugere i Unionen, hvis den pågældende erhvervsdrivende, uanset hvordan, retter sine aktiviteter mod en medlemsstat.

⁽²⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

Artikel 5

Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder til at være ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i denne forordning. Medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen arbejder tæt sammen og er ansvarlige for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af denne forordning i hele Unionen.
2. Hvis en medlemsstat har udpeget mere end én kompetent myndighed, skal den klart afgrænse disses respektive opgaver og etablere kommunikations- og koordineringsmekanismer, der sætter disse myndigheder i stand til at arbejde tæt sammen og udføre deres opgaver effektivt.
3. Senest den 14. december 2025 giver medlemsstaterne via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, Kommissionen og de øvrige medlemsstater følgende oplysninger:
 - a) navn, adresse og kontaktoplysninger på den kompetente myndighed eller de kompetente myndigheder, og
 - b) kompetenceområder for den kompetente myndighed eller de kompetente myndigheder.Medlemsstaterne ajourfører regelmæssigt de oplysninger, der er fastsat i litra a) og b).
4. Kommissionen gør listen over de kompetente myndigheder offentligt tilgængelig på den i artikel 12 omhandlede fælles portal for tvangsarbejde og ajourfører regelmæssigt denne liste på grundlag af ajourføringer fra medlemsstaterne.
5. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder udøver deres beføjelser upartisk, gennemsigtigt og under behørig overholdelse af tavshedspligt. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser og ressourcer og den nødvendige ekspertise til at foretage undersøgelser, herunder tilstrækkelige budgetmæssige ressourcer.
6. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder nøje koordinerer og udveksler oplysninger med de relevante nationale myndigheder såsom arbejdstilsynsmyndigheder og retslige og retshåndhævende myndigheder, herunder dem, der har ansvaret for at bekæmpe menneskehandel, og de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget i henhold til direktiv (EU) 2019/1937.
7. Medlemsstaterne tillægger deres kompetente myndigheder beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med artikel 37, enten direkte, i samarbejde med andre myndigheder, eller ved hjælp af en anmodning til de kompetente retslige myndigheder.

KAPITEL II

FORVALTNING

Artikel 6

EU-netværket mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde

1. Der oprettes herved et EU-netværk mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde (»netværket«).
2. Netværket skal fungere som en platform for struktureret koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen og for at strømline håndhævelsen af denne forordning inden for Unionen og dermed gøre håndhævelsen mere effektiv og sammenhængende.
3. Netværket består af repræsentanter for hver medlemsstat, repræsentanter for Kommissionen og, hvor det er relevant, repræsentanter for toldmyndigheder.
4. Kommissionen koordinerer netværkets arbejde. En repræsentant fra Kommissionen leder netværkets møder.
5. Netværkets sekretariat skal stilles til rådighed af Kommissionen. Sekretariatet tilrettelægger netværkets møder og yder det teknisk og logistisk støtte.
6. Netværkets medlemmer deltager aktivt for at sikre effektiv koordinering og effektivt samarbejde og for at bidrage til en ensartet gennemførelse af denne forordning.

7. Netværkets opgaver er følgende:

- a) at lette fastlæggelsen af fælles håndhævelsesprioriteter for at nå denne forordnings mål som fastsat i artikel 1
- b) at lette koordineringen af undersøgelser
- c) at følge op på håndhævelsen af afgørelser omhandlet i artikel 20
- d) efter anmodning fra Kommissionen at bidrage til udarbejdelsen af de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 11
- e) at lette og koordinere indsamlingen og udvekslingen af oplysninger, ekspertise og bedste praksis med hensyn til gennemførelsen af denne forordning
- f) at bidrage til en ensartet risikobaseret tilgang og administrativ praksis for gennemførelsen af denne forordning
- g) at fremme bedste praksis for anvendelsen af de sanktioner, der er fastsat i artikel 37
- h) alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, at samarbejde med de relevante tjenestegrene i Kommissionen, EU-organer, -kontorer og -agenturer og medlemsstatsmyndigheder om gennemførelsen af denne forordning
- i) at fremme samarbejde, personaleudveksling og besøgsprogrammer blandt kompetente myndigheder og toldmyndigheder samt blandt disse kompetente myndigheder og tredjelandes kompetente myndigheder og internationale organisationer
- j) at lette tilrettelæggelsen af uddannelses- og kapacitetsopbygningsaktiviteter om gennemførelsen af denne forordning for Kommissionen og EU-delegationer i tredjelande og kompetente myndigheder, toldmyndigheder og andre relevante myndigheder i medlemsstaterne
- k) efter anmodning fra Kommissionen at yde bistand til Kommissionen om udviklingen af en koordineret tilgang til engagement og samarbejde med tredjelande i henhold til artikel 13
- l) at overvåge situationer med systemisk brug af tvangsarbejde
- m) at bistå ved tilrettelæggelsen af oplysnings- og bevidstgørelseskampagner om denne forordning
- n) at fremme og lette samarbejde for så vidt angår at undersøge mulighederne for at anvende nye teknologier til håndhævelse af denne forordning og sporbarheden af produkter
- o) at indsamle data om afhjælpende tiltag knyttet til afgørelserne og evaluering af deres effektivitet.

8. Andre relevante myndigheder i medlemsstaterne kan deltage i netværkets møder på ad hoc-basis. Ekspertes og interessenter, herunder repræsentanter fra fagforeninger og andre arbejdstagerorganisationer, civilsamfunds- og menneskerettighedsorganisationer, erhvervsorganisationer, internationale organisationer, tredjelandes relevante myndigheder, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, Kommissionens relevante tjenestegrene, EU-delegationer og EU-organer, -kontorer og -agenturer med relevant ekspertise på de områder, der er omfattet af denne forordning, kan indbydes til at deltage i netværkets møder eller til at komme med skriftlige bidrag.

9. Netværket mødes med jævne mellemrum og, hvor det er nødvendigt, efter behørigt begrundet anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat.

10. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at netværket råder over de nødvendige ressourcer til at udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 7, herunder tilstrækkelige budgetmæssige ressourcer.

11. Netværket fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 7

Informations- og kommunikationssystem

1. Med henblik på denne forordnings kapitel I, III, IV og V anvender Kommissionen og de kompetente myndigheder det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 34 i forordning (EU) 2019/1020, i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, litra a). Kommissionen, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne har adgang til dette system med henblik på nærværende forordning.
 2. Afgørelser, der meddeles i henhold til artikel 26, stk. 3, indføres i det relevante toldrisikostyringsmiljø.
 3. Kommissionen udvikler en forbindelse, som skal muliggøre automatiseret kommunikation af de afgørelser, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, fra det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, til det miljø, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2. Denne forbindelse skal tages i drift senest to år fra datoen for vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, litra b).
 4. Anmodninger og underretninger mellem kompetente myndigheder og toldmyndigheder i henhold til kapitel V, afsnit II, samt de efterfølgende meddelelser udveksles ved hjælp af det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1.
 5. Der etableres en forbindelse mellem det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1, og EU-kviksrankemiljøet på toldområdet i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/2399 med henblik på udveksling af anmodninger og underretninger mellem toldmyndighederne og de kompetente myndigheder i henhold til nærværende forordnings kapitel V, afsnit II. Denne forbindelse skal være etableret inden for fire år fra datoen for vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 7, litra a). De i stk. 4 omhandlede anmodninger, underretninger og efterfølgende meddelelser udveksles via denne forbindelse, så snart den er i drift.
 6. Kommissionen kan fra det tilsynssystem, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, udtrække oplysninger om produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, vedrørende gennemførelsen af nærværende forordning og videregive dem til det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.
 7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere procedurereglerne og detaljerne i gennemførelsesordningerne for denne artikel, herunder:
 - a) funktionaliteter, dataelementer og databehandling samt reglerne for behandling af personoplysninger, fortrolighed og datakontrol for det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i stk. 1
 - b) funktionaliteter, dataelementer og databehandling samt reglerne for behandling af personoplysninger, fortrolighed og datakontrol for den forbindelse, der er omhandlet i stk. 3
 - c) de data, der skal fremsendes, samt reglerne om fortrolighed og kontrol i overensstemmelse med stk. 6.
- Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2.

Artikel 8

Database over risici for tvangsarbejde med hensyn til områder eller produkter

1. Kommissionen opretter en database, om nødvendigt med bistand fra eksterne eksperter. Denne database skal tilvejebringe vejledende, ikkeudtømmende, bevisbaserede, verificerbare og regelmæssigt ajourførte oplysninger om risici for tvangsarbejde i specifikke geografiske områder eller med hensyn til specifikke produkter eller produktgrupper, herunder med hensyn til tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder. Databasen skal prioritere identifikation af udbredte og alvorlige risici for tvangsarbejde.
2. Den i stk. 1 omhandlede database skal baseres på uafhængige og verificerbare oplysninger fra internationale organisationer, navnlig ILO og FN, eller institutionelle, forskningsmæssige eller akademiske organisationer.

Databasen må ikke offentliggøre oplysninger, der direkte nævner økonomiske aktører.

Databasen skal angive specifikke økonomiske sektorer i specifikke geografiske områder, med hensyn til hvilke der foreligger pålidelige og verificerbare beviser for eksistensen af tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder.

3. Kommissionen sikrer, at databasen er let tilgængelig, herunder for personer med handicap, og gøres offentligt tilgængelig på alle EU-institutionernes officielle sprog senest den 14. juni 2026.

Artikel 9

Fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger

1. Kommissionen etablerer en særlig central mekanisme til indgivelse af oplysninger (»det fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger«). Det fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger skal være tilgængeligt på alle EU-institutionernes officielle sprog. Det skal være brugervenligt og stilles til rådighed gratis.

2. Oplysninger om påståede overtrædelser af artikel 3 indgives via det fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning, der ikke har status som juridisk person. Indgivelse af oplysninger skal indeholde oplysninger om de pågældende erhvervsdrivende eller produkter, give begrundelsen og beviserne for den påståede overtrædelse, samt, så vidt muligt, dokumentation til støtte herfor. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere procedurereglerne, modellerne og detaljerne vedrørende disse indgivelser af oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2.

3. Kommissionen skal se bort fra alle indgivelser til det fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger, der er åbenlyst ufuldstændige, grundløse eller fremsat i ond tro, og fordele de bibeholdte indgivelser med henblik på vurdering af den ledende kompetente myndighed i henhold til den metode for fordeling af undersøgelser, der er fastsat i artikel 15.

4. Den ledende kompetente myndighed, der er ansvarlig for den i stk. 3 omhandlede vurdering, bekræfter modtagelsen af indgivelsen af oplysninger, vurderer omhyggeligt og upartisk oplysningerne og underretter snarest muligt den pågældende fysiske eller juridiske person eller sammenslutning om resultatet af vurderingen af vedkommendes indgivelse af oplysninger.

5. Den ledende kompetente myndighed kan anmode den i stk. 2 omhandlede person eller sammenslutning om supplerende oplysninger.

6. I tilfælde, hvor der er et betydeligt tidsforløb mellem indgivelsen af oplysninger til det fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger og en afgørelse om at iværksætte en undersøgelse i henhold til kapitel III, konsulterer den ledende kompetente myndighed, så vidt det er muligt, den person eller sammenslutning, der har indgivet oplysningerne, for at verificere hvorvidt situationen efter deres bedste overbevisning har ændret sig væsentligt.

7. Direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af denne forordning og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

Artikel 10

Støtteforanstaltninger for SMV'er

Kommissionen udvikler ledsagende foranstaltninger til støtte for bestræbelserne hos erhvervsdrivende og deres forretningspartnere i samme forsyningskæde, navnlig SMV'er. Hvor det er hensigtsmæssigt, gøres oplysninger om disse foranstaltninger tilgængelige via den fælles portal for tvangsarbejde, der er omhandlet i artikel 12.

De kompetente myndigheder udpeger kontaktpunkter til at give SMV'er oplysninger for så vidt angår spørgsmål, der vedrører anvendelsen af denne forordning. Disse kontaktpunkter kan også yde SMV'er bistand med hensyn til disse spørgsmål.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan også tilrettelægge uddannelsessessioner for erhvervsdrivende om risikoindikatorer for tvangsarbejde og om, hvordan de kan indgå i en dialog med disse kompetente myndigheder under hele forløbet af en undersøgelse.

*Artikel 11***Retningslinjer**

I samråd med relevante interessenter gør Kommissionen senest den 14. juni 2026 retningslinjer tilgængelige og ajourfører regelmæssigt disse, som skal omfatte følgende:

- a) vejledning til erhvervsdrivende om due diligence vedrørende tvangsarbejde, herunder børnetvangsarbejde, som skal tage hensyn til gældende EU-ret og national ret, der fastsætter due diligence-krav med hensyn til tvangsarbejde, retningslinjer og henstillinger fra internationale organisationer samt erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, forskellige typer leverandører i forsyningskæden og forskellige sektorer
- b) vejledning til erhvervsdrivende om bedste praksis for at bringe forskellige typer af tvangsarbejde til ophør og afhjælpe dem
- c) vejledning til kompetente myndigheder om den praktiske gennemførelse af denne forordning, navnlig artikel 8, 17 og 18, herunder benchmarks til at bistå kompetente myndigheder med deres risikobaserede vurderinger af undersøgelser og retningslinjer om den gældende bevisstandard
- d) vejledning til toldmyndigheder og erhvervsdrivende om den praktiske gennemførelse af artikel 27 og, hvor det er relevant, enhver anden bestemmelse i kapitel V, afsnit II
- e) oplysninger om risikoindekatorer for tvangsarbejde, herunder hvordan sådanne indikatorer identificeres, hvilket skal være baseret på uafhængige og verificerbare oplysninger, herunder rapporter fra internationale organisationer, navnlig ILO, civilsamfundet, erhvervsorganisationer og fagforeninger, og på erfaringer med gennemførelse af EU-ret, der fastsætter due diligence-krav vedrørende tvangsarbejde
- f) vejledning til erhvervsdrivende om due diligence i forbindelse med tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder
- g) vejledning til erhvervsdrivende og produktleverandører i, hvordan de kan indgå i en dialog med de kompetente myndigheder i henhold til kapitel III, navnlig med hensyn til, hvilken type oplysninger der skal indgives
- h) vejledning om indgivelse af oplysninger i henhold til artikel 9
- i) vejledning til medlemsstaterne om metoden til beregning af økonomiske sanktioner og om de gældende tærskler herfor
- j) yderligere oplysninger med henblik på at lette de kompetente myndigheders gennemførelse af og den erhvervsdrivendes overholdelse af denne forordning.

Den i litra a), b) og f) omhandlede vejledning skal navnlig fokusere på at bistå SMV'er med at overholde denne forordning.

De i stk. 1 omhandlede retningslinjer skal være i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat i henhold til anden relevant EU-ret.

*Artikel 12***Fælles portal for tvangsarbejde**

Kommissionen opretter og ajourfører regelmæssigt et fælles websted (»den fælles portal for tvangsarbejde«), hvor følgende gøres tilgængeligt for offentligheden på samme sted og på alle EU-institutionernes officielle sprog:

- a) de kompetente myndigheders navne, adresser og kontaktoplysningerne
- b) retningslinjerne
- c) databasen

- d) en liste over offentligt tilgængelige informationskilder af relevans for gennemførelsen af denne forordning, herunder kilder, der tilgængeliggør opdelte data om virkningen af og ofrene for tvangsarbejde såsom kønsopdelte data eller data om børnetvangsarbejde, der gør det muligt at identificere alders- og kønsspecifikke tendenser
- e) det fælles kontaktpunkt for indgivelse af oplysninger
- f) enhver afgørelse om at forbyde et produkt
- g) enhver tilbagetrækning af et forbud
- h) resultatet af fornyede prøvelser.

Artikel 13

Internationalt samarbejde

1. For at fremme effektiv gennemførelse og håndhævelse af denne forordning skal Kommissionen i relevant omfang samarbejde og udveksle oplysninger med tredjelandes myndigheder, internationale organisationer, repræsentanter for civilsamfundet, fagforeninger, erhvervsorganisationer og andre relevante interessenter.
2. Internationalt samarbejde med tredjelandes myndigheder skal foregå på en struktureret måde, f.eks. i forbindelse med eksisterende dialoger med tredjelande, såsom menneskerettighedsdialoger og politiske dialoger, dialoger om gennemførelse af forpligtelser vedrørende handel og bæredygtig udvikling i handelsaftaler eller det generelle toldpræferencearrangement, og EU-initiativer vedrørende udviklingssamarbejde. Om nødvendigt kan særlige dialoger oprettes på ad hoc-basis. Internationalt samarbejde kan omfatte udveksling af oplysninger om områder eller produkter, hvor der er risiko for tvangsarbejde, af bedste praksis for at bringe tvangsarbejde til ophør og af oplysninger om afgørelser om forbud mod produkter, herunder begrundelserne og beviserne herfor, navnlig med tredjelande, der har indført lignende lovgivning.
3. Med henblik på stk. 2 kan Kommissionen og medlemsstaterne overveje at udvikle samarbejdsinitiativer og ledsagende foranstaltninger til støtte for erhvervsdrivendes, navnlig SMV'ers, civilsamfundsorganisationers, arbejdsmarkedsparters og tredjelandes bestræbelser på at bekæmpe tvangsarbejde og dets grundlæggende årsager.

KAPITEL III

UNDERSØGELSER

Artikel 14

Risikobaseret tilgang

1. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder følger en risikobaseret tilgang, når de vurderer sandsynligheden for en overtrædelse af artikel 3, iværksætter og gennemfører undersøgelseernes indledende fase og identificerer de pågældende produkter og erhvervsdrivende.
2. I deres vurdering af sandsynligheden for en overtrædelse af artikel 3 anvender Kommissionen og de kompetente myndigheder følgende kriterier, alt efter hvad der er relevant, med henblik på at prioritere produkter, der formodes fremstillet ved tvangsarbejde:
 - a) omfanget og alvoren af det formodede tvangsarbejde, herunder om der er grund til bekymring for tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder
 - b) antallet eller mængden af produkter, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet
 - c) andelen af den bestanddel af produktet, der mistænkes for at være fremstillet ved tvangsarbejde, i det færdige produkt.
3. Vurderingen af sandsynligheden for en overtrædelse af artikel 3 baseres på alle relevante, faktuelle og verificerbare oplysninger, som er tilgængelige for Kommissionen og de kompetente myndigheder, herunder, men ikke begrænset til, følgende:

- a) oplysninger og afgørelser, der er gemt i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, herunder eventuelle tidligere tilfælde af en erhvervsdrivendes overholdelse eller manglende overholdelse af artikel 3
 - b) den database, der er omhandlet i artikel 8
 - c) risikoindikatorerne og andre oplysninger i henhold til artikel 11, litra e)
 - d) indgivelser af oplysninger i henhold til artikel 9
 - e) oplysninger om de produkter og erhvervsdrivende, der er genstand for vurdering, som Kommissionen eller den kompetente myndighed har modtaget fra andre myndigheder, såsom medlemsstaternes due diligence-, arbejds-, sundheds- eller skattemyndigheder, og som er relevante for gennemførelsen af denne forordning
 - f) eventuelle spørgsmål, som hidrører fra meningsfulde høringer af relevante interessenter såsom civilsamfundsorganisationer og fagforeninger.
4. Den ledende kompetente myndighed skal, når den iværksætter en indledende undersøgelse i henhold til artikel 17, så vidt muligt fokusere på de erhvervsdrivende og, hvis det er relevant, produktleverandører, som er involveret i de trin i forsyningskæden, der er så tæt som muligt på der, hvor tvangsarbejdet sandsynligvis forekommer, og som har den største indflydelse med hensyn til at forebygge, afbøde og standse anvendelsen af tvangsarbejde. Den ledende kompetente myndighed skal også tage hensyn til de pågældende erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, navnlig hvorvidt den erhvervsdrivende er en SMV, samt forsyningskædens kompleksitet.

Artikel 15

Fordeling af undersøgelser

1. Hvis det formodede tvangsarbejde finder sted uden for Unionens område, fungerer Kommissionen som ledende kompetent myndighed.
2. Finder det formodede tvangsarbejde sted på en medlemsstats område, fungerer en kompetent myndighed i den pågældende medlemsstat som den ledende kompetente myndighed.

Artikel 16

Koordinering af undersøgelser og gensidig bistand

1. Kommissionen og de kompetente myndigheder arbejder tæt sammen og yder hinanden gensidig bistand med henblik på at gennemføre denne forordning på en ensartet og effektiv måde.
2. Den ledende kompetente myndighed respekterer den erhvervsdrivendes ret til at blive hørt i alle processens led.
3. I det tilfælde at den ledende kompetente myndighed finder nye oplysninger om formodet tvangsarbejde, der finder sted på et område, hvor den ikke har kompetence i henhold til artikel 15, meddeler de det når som helst og uden unødigt ophold via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1.
4. Den ledende kompetente myndighed kan anmode andre relevante kompetente myndigheder om støtte. Dette kan omfatte at anmode om støtte med henblik på at kontakte erhvervsdrivende, hvis etableringssted er beliggende på den pågældende medlemsstats område, eller hvis driftssprog er en medlemsstats sprog. Andre kompetente myndigheder, der har en interesse i undersøgelsen, kan anmode om at blive tæt inddraget i undersøgelsen.
5. En kompetent myndighed, som via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, har modtaget en anmodning om oplysninger fra en anden kompetent myndighed, skal give et svar inden for 20 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen.
6. Den kompetente myndighed, der har modtaget en anmodning om oplysninger, kan anmode den anmodende kompetente myndighed om at supplere oplysningerne i anmodningen, hvis den konkluderer, at de oplysninger, som først blev givet, ikke er tilstrækkelige.
7. Den kompetente myndighed, der har modtaget en anmodning om oplysninger, må kun afvise at imødekomme denne anmodning, hvis den påviser, at imødekommelse af anmodningen i væsentlig grad vil hæmme udførelsen af dens egne aktiviteter.

*Artikel 17***Undersøgelsernes indledende fase**

1. Inden den ledende kompetente myndighed iværksætter en undersøgelse i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, anmoder den de erhvervsdrivende, der er genstand for vurderingen og, hvis det er relevant, andre produktleverandører om oplysninger om de relevante tiltag, de har truffet for at identificere, forebygge, afbøde, standse eller afhjælpe risici for tvangsarbejde i deres aktiviteter og forsyningskæder med hensyn til de produkter, der er omfattet af vurderingen, herunder på grundlag af en af følgende, medmindre det ville bringe resultatet af vurderingen i fare:

- a) gældende EU-ret eller national ret, der fastsætter due diligence- eller gennemsigtighedskrav i forbindelse med tvangsarbejde
- b) retningslinjer udstedt af Kommissionen
- c) due diligence-retningslinjer eller -henstillinger fra FN, ILO, OECD eller andre relevante internationale organisationer, navnlig retningslinjer og anbefalinger, der vedrører geografiske områder, produktionssteder og økonomiske aktiviteter i visse sektorer, hvor tvangsarbejde er en systematisk og udbredt praksis
- d) enhver anden meningsfuld due diligence eller andre oplysninger vedrørende tvangsarbejde i deres forsyningskæde.

Den ledende kompetente myndighed kan anmode om oplysninger om disse tiltag fra andre relevante interessenter, herunder de personer eller sammenslutninger, der har indgivet relevante, faktuelle og verificerbare oplysninger i henhold til artikel 9, og enhver anden fysisk eller juridisk person med forbindelse til de produkter og geografiske områder, som vurderes, samt fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og EU-delegationer i relevante tredjelande.

2. Erhvervsdrivende besvarer den i denne artikels stk. 1 omhandlede anmodning inden for 30 arbejdsdage fra den dag, hvor de har modtaget en sådan anmodning. Erhvervsdrivende kan give alle andre oplysninger, som de anser for nyttige med henblik på denne artikel. Hvor det er nødvendigt, kan erhvervsdrivende anmode om støtte fra et kontaktpunkt omhandlet i artikel 10 til, hvordan de kan samarbejde med den ledende kompetente myndighed.

3. Inden for 30 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af de oplysninger, som de erhvervsdrivende har indgivet i henhold til denne artikels stk. 2, afslutter den ledende kompetente myndighed den indledende fase af sin undersøgelse af, om der er begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af artikel 3, på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, og de oplysninger, som erhvervsdrivende har indgivet i henhold til nærværende artikels stk. 2.

4. Uanset denne artikels stk. 3 kan den ledende kompetente myndighed konkludere, at der er en begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af artikel 3, på grundlag af andre foreliggende faktiske oplysninger, hvor en ledende kompetent myndighed har undladt at anmode om oplysninger i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, eller i de situationer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a)-e).

5. Den ledende kompetente myndighed iværksætter ikke en undersøgelse i henhold til artikel 18 og underretter de erhvervsdrivende, der er genstand for vurdering, herom, hvis den på grundlag af den i artikel 14, stk. 3, omhandlede vurdering og de oplysninger, der er indgivet af erhvervsdrivende i henhold til nærværende artikels stk. 2, hvis sådanne foreligger, finder, at der ikke er nogen begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af artikel 3, eller at de årsager, der lå til grund for den begrundede mistanke, er blevet elimineret, f.eks. på grund af, men ikke begrænset til, gældende lovgivning, retningslinjer, henstillinger eller enhver anden due diligence i forbindelse med tvangsarbejde som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, der anvendes på en måde, der afbøder, forebygger og standser risikoen for tvangsarbejde.

6. Den ledende kompetente myndighed meddeler resultatet af sin vurdering i henhold til denne artikels stk. 5 via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1.

*Artikel 18***Undersøgelser**

1. Den ledende kompetente myndighed, der i henhold til artikel 17, stk. 3 eller 4, fastslår, at der er begrundet mistanke om, at der har været en overtrædelse af artikel 3, iværksætter en undersøgelse af de pågældende produkter og erhvervsdrivende og underretter inden for tre arbejdsdage fra datoen for afgørelsen om at iværksætte en sådan undersøgelse de erhvervsdrivende, der er genstand for undersøgelsen, om følgende:

- a) iværksættelsen af undersøgelsen og de mulige konsekvenser heraf
 - b) de produkter, der er omfattet af undersøgelsen
 - c) årsagerne til iværksættelsen af undersøgelsen, medmindre dette ville bringe resultatet af undersøgelsen i fare
 - d) de erhvervsdrivendes ret til at indsende dokumenter eller oplysninger til den ledende kompetente myndighed og datoen, hvor sådanne oplysninger senest skal indsendes.
2. Den ledende kompetente myndighed kommunikerer via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, at en undersøgelse er blevet iværksat i henhold til nærværende artikels stk. 1.
3. Hvis den ledende kompetente myndighed anmoder herom, forelægger de erhvervsdrivende, der er under undersøgelse, alle oplysninger, der er relevante og nødvendige for undersøgelsen, herunder oplysninger, der identificerer de produkter, der er under undersøgelse, og, hvis det er relevant, den del af produktet, som undersøgelsen bør begrænses til, samt fabrikanten, producenten, produktleverandøren, importøren eller eksportøren af disse produkter eller dele heraf. Når den ledende kompetente myndighed anmoder om sådanne oplysninger, skal den så vidt muligt prioritere de erhvervsdrivende under undersøgelse, der er involveret i de trin i forsyningskæden, som er så tæt som muligt på der, hvor tvangsarbejdet sandsynligvis forekommer, og tage de erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer i betragtning, navnlig hvorvidt den erhvervsdrivende er en SMV, mængden af de pågældende produkter, forsyningskædens kompleksitet samt omfanget af det formodede tvangsarbejde. Hvor det er nødvendigt, kan erhvervsdrivende anmode om støtte fra et kontaktpunkt omhandlet i artikel 10 til, hvordan de kan samarbejde med den ledende kompetente myndighed.
4. Den ledende kompetente myndighed fastsætter en frist på mindst 30 og højst 60 arbejdsdage for erhvervsdrivendes indgivelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3. De erhvervsdrivende kan anmode om en forlængelse af denne frist, som skal være ledsaget af en begrundelse. Når den ledende kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan forlængelse skal gives, tager den hensyn til de pågældende erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, herunder hvorvidt den erhvervsdrivende er en SMV.
5. Den ledende kompetente myndighed kan indsamle oplysninger fra eller interviewe enhver relevant fysisk eller juridisk person, der indvilliger i at blive interviewet, med henblik på at indsamle oplysninger om genstanden for undersøgelsen, herunder relevante erhvervsdrivende eller andre interessenter.
6. Den ledende kompetente myndighed kan, hvor det er nødvendigt, foretage alle nødvendige kontroller og inspektioner i overensstemmelse med artikel 19.

Artikel 19

Inspektioner på stedet

1. I ekstraordinære situationer, hvor den ledende kompetente myndighed finder det nødvendigt at foretage inspektioner på stedet, gør den dette under hensyntagen til, hvor risikoen for tvangsarbejde befinder sig.
2. Befinder risikoen for tvangsarbejde sig på medlemsstatens område, kan den ledende kompetente myndighed foretage sine egne inspektioner i henhold til national ret, som overholder EU-retten. Hvis det er nødvendigt, kan den ledende kompetente myndighed anmode om samarbejde fra andre nationale myndigheder, der er relevante for gennemførelsen af denne forordning, såsom arbejdsmarkeds-, sundheds- eller skattemyndigheder.
3. Befinder risikoen for tvangsarbejde sig uden for Unionens område, kan Kommissionen i sin egenskab af ledende kompetent myndighed foretage alle nødvendige kontroller og inspektioner, forudsat at de berørte erhvervsdrivende giver deres samtykke, og at regeringen i det tredjeland, hvor inspektionerne skal finde sted, er blevet officielt underrettet og ikke gør indsigelse. Kommissionen kan i relevant omfang anmode Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om bistand for at lette sådanne kontakter.

KAPITEL IV
AFGØRELSE

Artikel 20

Afgørelser vedrørende overtrædelse af artikel 3

1. Den ledende kompetente myndighed vurderer alle oplysninger og beviser, der er indsamlet i henhold til kapitel III, og fastslår på dette grundlag, om de produkter, der er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres, overtræder artikel 3, inden for et rimeligt tidsrum fra den dato, hvor den iværksatte undersøgelsen i henhold til artikel 18, stk. 1. Den ledende kompetente myndighed bestræber sig på at vedtage afgørelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 4 eller afslutte undersøgelsen inden for ni måneder fra den dato, hvor den iværksatte undersøgelsen.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan den ledende kompetente myndighed fastslå, at artikel 3 er blevet overtrådt, på grundlag af andre foreliggende faktiske oplysninger, hvor det ikke har været muligt at indsamle oplysninger og beviser i henhold til artikel 17, stk. 1, og artikel 18, stk. 3, navnlig hvor en erhvervsdrivende eller en offentlig myndighed som svar på en anmodning om oplysninger:

- a) nægter at give de ønskede oplysninger uden at give en gyldig begrundelse
- b) undlader at give de ønskede oplysninger inden for den foreskrevne frist uden at give en gyldig begrundelse
- c) giver ufuldstændige eller ukorrekte oplysninger med det formål at blokere undersøgelsen
- d) giver vildledende oplysninger, eller
- e) på anden måde lægger hindringer i vejen for undersøgelsen, herunder når en risiko for tvangsarbejde pålagt af statslige myndigheder identificeres under undersøgelsens indledende fase eller under undersøgelsen.

3. Hvor den ledende kompetente myndighed ikke kan fastslå, at de pågældende produkter er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres under overtrædelse af artikel 3, afslutter den undersøgelsen og underretter de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen heraf. Den underretter også alle andre kompetente myndigheder via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1. Afslutning af undersøgelsen er ikke til hinder for, at der iværksættes en ny undersøgelse af det samme produkt og den samme erhvervsdrivende i tilfælde af nye relevante oplysninger.

4. Hvis den ledende kompetente myndighed konstaterer, at de pågældende produkter er blevet bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet eller eksporteres under overtrædelse af artikel 3, vedtager den straks en afgørelse, der indeholder:

- a) et forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og at eksportere dem
- b) et påbud, der kræver, at de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen, trækker de produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, tilbage, eller fjerner indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til produkterne eller annoncer for de pågældende produkter
- c) et påbud, der kræver, at de erhvervsdrivende, der har været genstand for undersøgelsen, bortskaffer de pågældende produkter i overensstemmelse med artikel 25, eller, hvis bestanddele af produktet, som konstateres at være i strid med artikel 3, kan udskiftes, et påbud, der kræver, at disse erhvervsdrivende bortskaffer disse bestanddele af dette produkt.

Hvor det er relevant, skal det i første afsnits litra a) omhandlede forbud og det i første afsnits litra c) omhandlede påbud identificere de bestanddele af produktet, som konstateres at være i strid med artikel 3, og som skal udskiftes, for at produktet må bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet eller eksporteres.

5. Uanset stk. 4, første afsnit, litra c), og, hvor det er relevant, med henblik på at forhindre forstyrrelser af en forsyningskæde af strategisk eller kritisk betydning for Unionen, kan den ledende kompetente myndighed undlade at udstede et påbud om at bortskaffe det pågældende produkt i henhold til stk. 4. Den ledende kompetente myndighed kan i stedet påbyde, at produktet tilbageholdes i et nærmere fastsat tidsrum, som ikke må være længere end, hvad der er nødvendigt for at eliminere tvangsarbejde for så vidt angår det pågældende produkt, for de erhvervsdrivendes regning:

Hvis de erhvervsdrivende inden for dette tidsrum påviser, at de har fjernet tvangsarbejde fra forsyningskæden for så vidt angår det pågældende produkt uden at ændre dette produkt og ved at have bragt det tvangsarbejde, der er identificeret i den i denne artikels stk. 4 omhandlede afgørelse, til ophør, foretager den ledende kompetente myndighed en fornyet prøvelse af sin afgørelse i overensstemmelse med artikel 21.

Hvis de erhvervsdrivende ikke inden for dette tidsrum påviser, at de har fjernet tvangsarbejde fra forsyningskæden for så vidt angår det pågældende produkt uden at ændre dette produkt og ved at have bragt det tvangsarbejde, der er identificeret i den i stk. 4 omhandlede afgørelse, til ophør, finder nævnte stykkes litra c) anvendelse.

6. Hvor Kommissionen fungerer som den ledende kompetent myndighed, vedtages den afgørelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2.

7. Den ledende kompetente myndighed underretter om afgørelsen omhandlet i denne artikels stk. 4 til alle de erhvervsdrivende, som den er rettet til, og meddeler den til alle kompetente myndigheder og, hvor det er relevant, til Kommissionen via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1.

8. Afgørelser, der træffes af en medlemsstats ledende kompetente myndighed i henhold til stk. 4, anerkendes og håndhæves af kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, for så vidt som de vedrører produkter med samme identifikationsoplysninger og som stammer fra den samme forsyningskæde, for hvilken det er konstateret, at der anvendes tvangsarbejde.

Artikel 21

Fornyet prøvelse af afgørelser vedrørende overtrædelse af artikel 3

1. Den ledende kompetente myndighed tillader erhvervsdrivende, der er berørt af en afgørelse omhandlet i artikel 20, når som helst at anmode om en fornyet prøvelse af denne afgørelse. Anmodningen om en fornyet prøvelse skal indeholde oplysninger, der viser, at produkterne bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet eller vil blive eksporteret under overholdelse af artikel 3. Disse oplysninger skal indeholde ny væsentlig information, som den kompetente myndighed ikke blev gjort opmærksom på, mens undersøgelsen pågik.

2. Den ledende kompetent myndighed træffer afgørelse om den i stk. 1 omhandlede anmodning inden for 30 arbejdsdage fra modtagelsen af denne anmodning.

3. Hvis erhvervsdrivende har dokumenteret, at de har efterkommet den i artikel 20 omhandlede afgørelse, og at de har elimineret tvangsarbejde fra deres aktiviteter eller fra forsyningskæden for så vidt angår de berørte produkter, trækker den ledende kompetente myndighed sin afgørelse tilbage for fremtiden, underretter de erhvervsdrivende og fjerner den fra den fælles portal for tvangsarbejde.

4. Hvis Kommissionen fungerer som den ledende kompetent myndighed, gennemføres den i denne artikels stk. 3 omhandlede tilbagetrækning ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2. Når det er bydende nødvendigt i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende beskyttelse af de berørte erhvervsdrivendes ret til et forsvar og ejendomsret vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 35, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse omgående. Disse gennemførelsesretsakter gælder i et tidsrum på højst 12 måneder.

5. Erhvervsdrivende, der er blevet berørt af en i artikel 20 omhandlet afgørelse truffet af en medlemsstats ledende kompetente myndighed, har adgang til at prøve afgørelsens processuelle og materielle lovlighed ved en domstol.

6. Stk. 5 berører ikke bestemmelser i national ret, i henhold til hvilke de administrative prøvelsesprocedurer skal være udtømte, før der gives adgang til domstolsprøvelse.

7. Afgørelser omhandlet i artikel 20, der er truffet af en medlemsstats ledende kompetent myndighed berører ikke eventuelle afgørelser af retslig karakter truffet af medlemsstaternes nationale domstole vedrørende de samme erhvervsdrivende eller produkter.

*Artikel 22***Afgørelsesers indhold**

1. En afgørelse omhandlet i artikel 20 skal indeholde alle følgende oplysninger:
 - a) konklusionerne af undersøgelsen og de oplysninger og beviser, der ligger til grund for konklusionerne
 - b) rimelige frister for de erhvervsdrivende til at efterkomme påbuddene, som ikke må være kortere end 30 arbejdsdage; i tilfælde af letfordærlige varer, dyr og planter må fristen ikke være kortere end ti arbejdsdage; når den ledende kompetente myndighed fastsætter fristerne, tager den hensyn til den erhvervsdrivendes størrelse og økonomiske ressourcer, herunder hvorvidt den erhvervsdrivende er en SMV, bestanddelens andel af produktet, og om den kan udskiftes; fristerne skal stå i et rimeligt forhold til den tid, der behøves for at efterkomme de forskellige påbud, og må ikke være længere end nødvendigt
 - c) alle relevante oplysninger, navnlig oplysninger, der gør det muligt at identificere det produkt, som afgørelsen finder anvendelse på, herunder oplysninger om fabrikanten, producenten, produktleverandørerne, importøren, eksportøren, samt, hvis det er relevant, produktionsstedet
 - d) hvis de foreligger og er relevante, de oplysninger, der kræves i henhold til toldlovgivning som defineret i artikel 5, nr. 2), i forordning (EU) nr. 952/2013
 - e) oplysninger om skridtene for domstolsprøvelse af en afgørelse.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der yderligere præciserer de oplysninger, der skal indgå i afgørelserne, der er omhandlet i artikel 20. Disse præciseringer skal som minimum omfatte nærmere detaljer om de oplysninger, der skal gives eller stilles til rådighed for toldmyndighederne i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, med henblik på at muliggøre den identifikation af produkter i henhold til artikel 26, stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2.

KAPITEL V

HÅNDHÆVELSE

Afsnit I

Kompetente myndigheder*Artikel 23***Håndhævelse af afgørelserne**

1. Hvis en erhvervsdrivende ikke inden for den rimelige frist, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra b), har efterkommet den i artikel 20 omhandlede afgørelse, er de kompetente myndigheder ansvarlige for håndhævelsen af denne afgørelse og sikrer alt følgende:
 - a) forbud mod at bringe de pågældende produkter i omsætning eller gøre dem tilgængelige på EU-markedet og at eksportere dem
 - b) de relevante myndigheders tilbagetrækning fra EU-markedet af produkter, der allerede er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på markedet, i overensstemmelse med EU-retten og national ret
 - c) bortskaffelse af tilbagetrukne produkter, og produkter som stadig befinder sig hos den erhvervsdrivende, i overensstemmelse med artikel 25 for den erhvervsdrivendes regning
 - d) begrænsning af adgangen til de pågældende produkter og til annoncer, der henviser til disse produkter, ved at anmode den relevante tredjepart om at gennemføre en sådan begrænsning.
2. Hvis den erhvervsdrivende ikke har efterkommet den i artikel 20 omhandlede afgørelse, pålægger den kompetente myndighed enten direkte, i samarbejde med andre myndigheder, eller ved hjælp af en anmodning til de kompetente retslige myndigheder den erhvervsdrivende sanktioner i henhold til artikel 37.

*Artikel 24***Tilbagetrækning og bortskaffelse af produkter fremstillet ved tvangsarbejde**

1. Et påbud om tilbagetrækning og bortskaffelse af produkter, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængelige på EU-markedet, i henhold til denne forordnings artikel 20, stk. 4, meddeles via det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i denne forordnings artikel 7, stk. 1, til markedsovervågningsmyndighederne omhandlet i artikel 10 i forordning (EU) 2019/1020 og til øvrige relevante myndigheder for de pågældende produkter.
2. Den kompetente myndighed er, i samarbejde med eventuelle andre relevante myndigheder for de pågældende produkter, ansvarlig for gennemførelsen af tilbagetrækningen og bortskaffelsen af de i stk. 1 omhandlede produkter.

*Artikel 25***Håndtering af bortskaffelse af produkter fremstillet ved tvangsarbejde**

I overensstemmelse med affaldshierarkiet, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁽²⁷⁾, bortskaffer erhvervsdrivende og medlemsstaternes kompetente myndigheder med ansvar for bortskaffelse af produkter som krævet af henholdsvis denne forordnings artikel 20, stk. 4, litra c), og denne forordnings artikel 23, stk. 1, litra c), disse produkter ved at genanvende dem eller, hvis dette ikke er muligt, ved at gøre dem uanvendelige. Letfordærlige produkter doneres til velgørende eller almennyttige formål eller, hvis dette ikke er muligt, gøres uanvendelige.

*Afsnit II***Toldmyndigheder***Artikel 26***Toldmyndighedernes kontrol**

1. Produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, er omfattet af den kontrol og de foranstaltninger, der er fastsat i dette afsnit.
2. Anvendelsen af dette afsnit berører ikke andre EU-retsakter vedrørende toldrisikoforvaltning, toldkontrol og overgang af varer til fri omsætning og eksport, navnlig forordning (EU) nr. 952/2013.
3. Den ledende kompetente myndighed giver straks medlemsstaternes toldmyndigheder meddelelse om afgørelser, der er omhandlet i artikel 20, om at forbyde at bringe produkter i omsætning eller gøre produkter tilgængelige på EU-markedet og eksport af produkter.
4. Toldmyndighederne baserer sig på de afgørelser, der er meddelt i henhold til denne artikels stk. 3, med henblik på at identificere produkter, der muligvis ikke overholder forbuddet i denne forordnings artikel 3. Med henblik herpå foretager de kontrol af produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, på grundlag af risikoforvaltning som fastsat i forordning (EU) nr. 952/2013.
5. Den ledende kompetente myndighed meddeler straks medlemsstaternes toldmyndigheder enhver tilbagetrækning samt enhver ændring af en afgørelse på grundlag af en fornyet prøvelse i overensstemmelse med artikel 21.

*Artikel 27***Yderligere oplysninger, der skal gives til eller stilles til rådighed for toldmyndighederne**

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 for at supplere denne forordning ved at identificere de produkter eller produktgrupper, for hvilke de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede oplysninger skal gives til toldmyndighederne. De pågældende produkter eller produktgrupper vælges ved

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

hjælp af en forholdsmæssig tilgang, der bl.a. bygger på de oplysninger, der er tilgængelige i databasen, oplysninger, som er gemt i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, og underbyggede oplysninger, der udveksles i netværket.

2. Den person, der agter at henføre et produkt, som er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikels stk. 1, under toldprocedurerne »overgang til fri omsætning« eller »eksport«, skal give toldmyndighederne oplysninger til identifikation af produktet, oplysninger om fabrikanten eller producenten og oplysninger om produktleverandørerne eller stille sådanne oplysninger til rådighed, medmindre dette allerede er påkrævet i henhold til den toldlovgivning, der er omhandlet i artikel 5, nr. 2), i forordning (EU) nr. 952/2013.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne artikels stk. 1 og 2 og fastlægger de nærmere oplysninger, der skal gives til eller stilles til rådighed for toldmyndighederne i henhold til denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 35, stk. 2.

4. Hvor et bestemt produkt er blevet identificeret i en afgørelse omhandlet i artikel 20, finder proceduren i artikel 34 anvendelse på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, således at toldmyndighederne kan handle omgående for så vidt angår det konkrete produkt.

Artikel 28

Suspension

Hvor toldmyndighederne ved hjælp af deres relevante risikostyringssystem finder, at et produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, i henhold til en afgørelse, der er meddelt i henhold til artikel 26, stk. 3, kunne overtræde artikel 3, suspenderer de det pågældende produkts overgang til fri omsætning eller eksport. Toldmyndighederne underretter omgående deres medlemsstats kompetente myndigheder om denne suspension og fremsender alle relevante oplysninger til at sætte dem i stand til at fastslå, om produktet er omfattet af en afgørelse, der er meddelt i henhold til artikel 26, stk. 3.

Artikel 29

Overgang til fri omsætning eller eksport

1. Hvis et produkts overgang til fri omsætning eller eksport er blevet suspenderet i overensstemmelse med artikel 28, overgår dette produkt til fri omsætning eller eksport, såfremt alle andre krav og formaliteter vedrørende en sådan overgang eller eksport er opfyldt, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) inden for fire arbejdsdage fra suspensionen, hvis de kompetente myndigheder ikke har anmodet toldmyndighederne om at opretholde suspensionen; for letfordærlige produkter, dyr og planter er denne frist to arbejdsdage.
- b) de kompetente myndigheder underrettede toldmyndighederne om deres godkendelse til overgang til fri omsætning eller eksport i henhold til denne forordning.

2. Overgangen til fri omsætning eller eksport i henhold til stk. 1 anses ikke for bevis for overholdelse af EU-retten og navnlig af denne forordning.

Artikel 30

Afslag på overgang til fri omsætning eller eksport

1. Hvor de kompetente myndigheder konkluderer, at et produkt, der er blevet underrettet om i overensstemmelse med artikel 28, er et produkt, der er fremstillet ved tvangsarbejde i henhold til en afgørelse omhandlet i artikel 20, skal de kræve, at toldmyndighederne ikke lader det overgå til fri omsætning eller tillader eksport.

2. De kompetente myndigheder indlæser omgående de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger i det informations- og kommunikationssystem, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, og underretter toldmyndighederne herom. Efter modtagelsen af en sådan underretning tillader toldmyndighederne ikke overgang til fri omsætning eller eksport af det pågældende produkt og medtager også følgende meddelelse i toldmyndighedernes databehandlingssystem og, hvor det er muligt, på den handelsfaktura, der ledsager produktet, og ethvert andet relevant ledsagedokument:

»Produkt fremstillet ved tvangsarbejde — overgang til fri omsætning/eksport ikke tilladt — forordning (EU) 2024/3015«.

3. Hvis et produkts overgang til fri omsætning eller eksport er blevet afslået i overensstemmelse med stk. 1, bortskaffer toldmyndighederne dette produkt i overensstemmelse med national ret, der overholder EU-retten.

4. Efter anmodning fra en kompetent myndighed og på den pågældende kompetente myndigheds vegne og ansvar, kan toldmyndigheder alternativt beslaglægge det produkt, hvis overgang til fri omsætning eller eksport er blevet afslået, og stille det til rådighed for og under denne kompetente myndigheds kontrol. I sådanne tilfælde træffer den relevante kompetente myndighed alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det pågældende produkt bortskaffes i overensstemmelse med artikel 25.

Artikel 31

Udveksling af oplysninger og erfaringer

1. For at muliggøre en risikobaseret analyse for produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, og for at sikre, at kontroller er effektive og udføres i overensstemmelse med kravene i denne forordning, arbejder Kommissionen, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne tæt sammen og udveksler risikorelaterede oplysninger. Til dette formål varetager Kommissionen en koordinerende rolle.

2. Samarbejde mellem myndigheder og udveksling af risikorelaterede oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, herunder ad elektronisk vej, finder sted i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 952/2013:

a) mellem toldmyndigheder

b) mellem kompetente myndigheder og toldmyndigheder.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Fortrolighed

1. De kompetente myndigheder anvender kun oplysninger, der modtages i henhold til denne forordning, med henblik på anvendelsen af denne forordning, medmindre EU-retten eller national ret, som overholder EU-retten, kræver noget andet.

2. Kommissionen, medlemsstaterne og de kompetente myndigheder behandler identiteten af dem, der giver oplysningerne, eller de meddelte oplysninger som fortrolige i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, som overholder EU-retten, medmindre dem, der har afgivet oplysningerne, har angivet noget andet.

3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at Kommissionen videregiver generelle oplysninger i en sammenfattende form, forudsat at sådanne generelle oplysninger ikke indeholder oplysninger, der gør det muligt at identificere leverandøren af oplysningerne. En sådan fremlæggelse af generelle oplysninger i en sammenfattende form skal tage hensyn til de berørte parter legitime interesse i at forhindre videregivelse af fortrolige oplysninger.

Artikel 33

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 27, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 13. december 2024.

3. Den i artikel 27, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 27, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 34

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 33, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 35

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Artikel 36

Ændring af direktiv (EU) 2019/1937

I del I.C.1 i bilaget til direktiv (EU) 2019/1937 tilføjes følgende punkt:

»iv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3015 af 27. november 2024 om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L, 2024/3015, 12.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3015/oj>).«

Artikel 37

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes på erhvervsdrivende for manglende overholdelse af en afgørelse omhandlet i artikel 20, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes i overensstemmelse med national ret.

2. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. De kompetente myndigheder sikrer, at de sanktioner, der er omhandlet i stk. 1, tager behørigt hensyn til følgende, alt efter hvad der er relevant:

- a) grovhed og varighed af den manglende overholdelse af en afgørelse omhandlet i artikel 20
 - b) den erhvervsdrivendes eventuelle relevante tidligere manglende overholdelse af en afgørelse omhandlet i artikel 20
 - c) graden af samarbejde med de kompetente myndigheder
 - d) enhver anden formildende eller skærpende faktor, der finder anvendelse på sagens omstændigheder, såsom økonomiske fordele, gevinst eller undgået tab, direkte eller indirekte som følge af den manglende overholdelse af en afgørelse omhandlet i artikel 20.
3. Medlemsstaterne giver senest den 14. december 2026 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.
4. Når medlemsstaterne fastsætter regler om de sanktioner, der skal anvendes, i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2, tager de det størst mulige hensyn til den vejledning, der er omhandlet i artikel 11, litra i).

Artikel 38

Evaluerings og revision

1. Senest den 14. december 2029 og derefter hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af håndhævelsen og gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport med de vigtigste konklusioner. Evalueringen skal navnlig omfatte en vurdering af:

- a) hvorvidt den indførte mekanisme bidrager effektivt til målene i denne forordning som fastsat i artikel 1
- b) samarbejdet mellem kompetente myndigheder, herunder inden for netværket, samt alle andre relevante myndigheder om anvendelsen af denne forordning
- c) effektiviteten af internationalt samarbejde til at bidrage til at fjerne tvangsarbejde fra globale forsyningskæder
- d) indvirkningen af procedurerne vedrørende undersøgelser og afgørelser på virksomheder, navnlig SMV'er, herunder på deres konkurrenceevne
- e) omkostningerne ved overholdelse for erhvervsdrivende, navnlig SMV'er
- f) de overordnede fordele og omkostninger og den overordnede effektivitet af forbuddet.

Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af de relevante bestemmelser i denne forordning.

2. I rapporten skal det endvidere vurderes, hvorvidt det er nødvendigt at udvide anvendelsesområdet til at omfatte tjenesteydelser, der knytter sig til udvinding, høst, produktion eller fremstilling af produkter.

3. Som led i vurderingen i henhold til stk. 1, litra a), skal rapporten omfatte denne forordnings indvirkning på ofre for tvangsarbejde, med særlig fokus på kvinders og børns situation. Vurderingen af denne indvirkning skal baseres på regelmæssig overvågning af oplysninger fra internationale organisationer og relevante interessenter.

4. I sin rapport vurderer Kommissionen yderligere behovet for en særlig mekanisme til håndtering og afhjælpning af tvangsarbejde, herunder en konsekvensanalyse med hensyn til gennemførelsen af en sådan mekanisme.

Artikel 39

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 14. december 2027.

Artikel 5, stk. 3, artikel 7 og 8, artikel 9, stk. 2, artikel 11, 33 og 35 og artikel 37, stk. 3, finder dog anvendelse fra den 13. december 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

BÓKA J.

Formand